

JIHOČESKÁ UNIVERZITA V ČESKÝCH BUDĚJOVICÍCH

TEOLOGICKÁ FAKULTA

MANUÁL JEDNOTNÉHO GRAFICKÉHO STYLU | 2008

Obsah

	Úvod	/3
1.	Redakční fáze: editor, redaktor	/4
1.1.	Požadavky na rukopis	/6
1.2.	Požadavky na obrazový doprovod	/7
1.3.	Požadavky na strukturu knihy a bibliografické údaje	/8
1.4.	Citace a poznámky	/9
2.	Zpracování publikace v grafickém studiu	/11
2.1.	Písma	/12
2.2.	Přehled grafického řešení	/13
2.2.1.	Loga	/14
2.2.2.	Obálky edičních řad	/15
2.2.3.	Vnitřní strany	/30
3.	Přílohy	/57
	Korektorské značky	/58
	Písmo: Klavika	/62
	Písmo: Warnock	/66
	Základní literatura	/75

CD-ROM

Úvod

Manuál jednotného vzhledu publikací Teologické fakulty vznikl na základě analýzy dosavadní produkce, z níž vzešly dva základní poznatky:

- úroveň jazykově-stylistická kolísá;
- grafická podoba často nenaznačuje charakter publikací a nepoukazuje k tomu, že jde o publikace stejného vydavatele.

Manuál navrhuje řešení v podobě zpřísněných nároků na redakční zpracování textů (viz oddíl 1) a zavedení jednotného vzhledu publikací, který jednak odliší svazky příslušných řad vzájemně od sebe, jednak nechá knihám signál, že pocházejí od stejného vydavatele (viz oddíl 2).

Poznámka: S výjimkou závazných textových údajů na copyrightovou stranu a do tiráže jsou všechny texty v tomto manuálu jen ukázkové, zástupné, a budou při práci na konkrétním titulu pochopitelně nahrazeny příslušnými texty. Také kresby a fotografie použité na ukázkách obálek a vnitřních stran mají jen ilustrativní charakter, a nebudou tedy převzaty do žádné skutečné knihy.

1. Redakční fáze

• Editor

Publikace vycházejí v domluvených edičních řadách. Editor rozhoduje na základě čtení rukopisu či informací od redaktora, do jaké z řad publikace přijde. Funkci editora může převzít kolektivní orgán.

Přehled edičních řad:

SCIENTIA – badatelské monografie, habilitace a disertace

OPUSCULA – texty k výuce i k volnému prodeji

MISCELLANEA – konferenční sborníky

FONTES – překlady

BIBLIO – beletrie a obrazové publikace

• **Redaktor** svazku odpovídá za to, že rukopis bude předán do sazby v domluvené podobě (viz 1.1–1.3); provádí jazykou, pravopisnou a stylistickou úpravu textu tak, aby byl v souladu s platnými Pravidly českého pravopisu a interními pravidly pro vydávané publikace (jevy s dubletami – např. filosofie vs. filozofie, kurz vs. kurs ap. – by neměly kolísat ani v rámci jedné publikace, ani mezi různými publikacemi, zvláštní péči je třeba věnovat jednotnému systému citací a poznámek v publikacích). Redaktor také odpovídá za to, že konečnou verzi textu opatří obvyklými a jednotně užívanými údaji na copyrightovou stranu a do tiráže, že publikace odchází do sazby s úplnými a srozumitelnými pokyny ohledně příp. obrazového doprovodu nebo speciálních, substituovaných znaků v textu (viz 1.1). Redaktor provádí korekturu nebo korektora sjednává a práci po něm kontroluje.

Redaktor je také pomyslným garantem zavedeného algoritmu, podle něž se výroba běžně v nakladatelstvích řídí:

1. Rukopis od autora přijde k redakčnímu zpracování.

2. Zredigovaný text odchází do sazby v grafickém studiu. První fáze sazby končí korekturou nazývanou „sloupce“: v textu nejsou zalomené obrázky ani tabulky, jde jen o základní naformátování textu a jeho přizpůsobení grafickému manuálu.

3. Redaktor nebo korektor text korigují. V této fázi by – až na odůvodněné výjimky – nemělo docházet k změnám v textu zásadnější povahy (vypouštění a doplňování pasáží, sjednocování kolísání, změny vlastních jmen: pokud se tak děje, svědčí to o tom, že redaktor text

připravil nedostatečně). Hledají se omyly sazeče, drobná přehlédnutí v jazyce a pravopise. Obsahuje-li text obrázky nebo tabulky, nejpozději v této fázi je potřeba připravit pro sazeče jednoznačný návod, kam který obrázek v publikaci přijde. Korektury se dělají – není-li to výslovně se sazečem domluveno jinak – na papír a zavedenými korektorskými značkami (viz Příloha). V žádném případě se korektury nevpisují do nezredigovaného textu v textovém editoru ani se neposílají jako vzkazy a instrukce e-mailem či telefonicky.

4. Korektura odchází spolu s případnými doplňky opět do grafického studia. Výsledkem grafikovy práce je druhá korektura, zvaná „stránky“. V zásadě jde už o konečnou podobu publikace, tak jak později přijde z tiskárny. Nejčastěji se dodává soubor PDE, který si redaktor vytiskne na osobní tiskárně (černobíle), příp. barevnost zkontroluje na monitoru. V této fázi už se hledají jen výjimečná opomenutí redaktora a chyby v dělení slov.

5. Sazeč na základě posledních korektur připraví tzv. „náhled“ – redaktor zkontroluje, zda všechny připomínky z fáze „stránek“ byly zaneseny a zda je text úplný vč. stránkování a obsahu či rejstříku, který odpovídá konečné podobě textu. Redaktor udělí tzv. „imprimatur“, tedy svolení k tisku.

6. Text ve formátu tiskového pdf předá nakladatel nebo přímo grafické studio tiskárně (nejčastěji elektronicky – tzv. FTP přenos –, nebo na CD či DVD).

1.1. Požadavky na rukopis

Předpokladem kvalitní, rychlé a zbytečných nadnákladů zbavené sazby je především dobře připravený zdrojový text a obrazový doprovod. Základní požadavky na rukopis, který by měli autoři odevzdávat k redakci, jsou tyto (případnou nápravu špatně naformátovaného textu zařídí místo autora redaktor):

- text je uložený ve formátu DOC verze 97 nebo vyšší, nikoli ve verzi DOC 6.0 nebo 95, ve formátu RTF ani T602 či TXT;
- text je napsaný pouze systémovým fontem Times New Roman nebo Arial; nepoužívají se žádné jiné fonty, ani fonty se symboly, šipkami a podobně;
- znaky, které nejde v textovém editoru z uvedených písem napsat či vložit příkazem Vložit symbol, je třeba tzv. substituovat – přiřadit jim jedinečný řetězec znaků a při odevzdání rukopisu dodat tabulku náhrad, podle níž sazeč daný řetězec nahradí příslušným znakem (např. za substituční dvojici „*a“ vloží správný znak „ā“ ap.);
- sazba pasáží v nějakém exotickém jazyce nebo sazba matematická vyžadují domluvu s grafickým studiem, a to ještě dříve (!), než je rukopis odevzdán, resp. zpracován redaktorem;
- text může obsahovat základní formátování (podtržení, tučné písmo, kurzivu, verzálky, kapitálky, automatické odrážky a poznámky pod čarou nebo za textem s automatickými indexy);
- text nesmí obsahovat proložení znaků (metodou známou z psacího stroje – tedy písmeno/mezera/písmeno/mezera...) ani žádné deformace či „ozdoby“, které vlastnosti textového editoru nabízejí;
- do dokumentu není dovoleno přímo vkládat žádné obrázky ani tabulky. Na místo, kam přijdou, vloží autor/redaktor jedinečný řetězec znaků a k němu připiše instrukce: např. +++*graf.jpg* označuje, že na dané místo přijde obrázek v elektronické podobě ze souboru s názvem *graf.jpg*; +++*tabulka15.xls* označuje, že na dané místo přijde excelovská tabulka v elektronické podobě ze souboru s názvem *tabulka15.xls*; +++*obr.12* označuje, že na uvedené místo je třeba oskenovat obrázek z dodané předlohy označené číslem 12. Systém označování by měl být konvencí domluvený mezi všemi redaktory, rychleji se vžije a zásadně urychlí komunikaci jak mezi redaktory, tak mezi fakultou a grafickými studii.

1.2. Požadavky na obrazový doprovod

Redaktor by měl alespoň orientačně umět posoudit, zda dodané obrazové podklady jsou, nebo nejsou použitelné k sazbě a tisku. Vysoké nároky jsou kladeny zejména na obrázek, který přijde na obálku. Nejčastější případy špatných podkladů:

- obrázek stažený z webu ve formátu *gif* nebo *jpg* s vysokou kompresí;
- nekvalitní tištěný podklad s výrazným tiskovým rastrem;
- obrázek vytištěný na jehličkové tiskárně nebo jiné tiskárně v nízkém rozlišení („zubatý“ obrázek);
- xerokopie fotografie.

Vhodné jsou fotografické snímky, kvalitní tištěné předlohy či elektronické obrázky ve vhodném rozlišení (orientačně: fotografie 300 dpi, pérovky 1200 dpi), a to bez komprese.

V případě jakýchkoli pochybností je vhodné poradit se předem s grafickým studiem, zda jsou podklady použitelné. Elektronické retuše špatných podkladů jsou sice v mnoha případech možné, ale finančně velmi nákladné.

1.3. Požadavky na strukturu knihy a bibliografické údaje

Všechny knihy mají mít jednoznačný a jednotný systém označování autorství – na obálce knihy, na titulním listu, na copyrightové straně a v tiráži. Příslušné vodítko poskytnou vzorové stránky v oddíle 2.2.3.

Všechny prvky knihy musí být pokaždé na stejném místě, aby čtenář vždy věděl, kde je v knize najít, a aby nebyla narušována jednotná koncepce svazků napříč edičními řadami.

Zvláštní pozornost musí být věnována:

- ISBN a z něj odvozenému čárovému kódu,
- vyznačení autorských práv,
- poděkování za finanční příspěvek z grantu či od dárce,
- úplnému souboru údajů do tiráže,
- číselnému označení pořadí publikace v rámci dané řady,
- anotaci (stručné charakteristice publikace) na obálku.

Za údaje odpovídá redaktor, potřebné informace mu poskytne editor (viz 1.) nebo knihovník (viz 1.3).

Všechny údaje musí sazeč dostat nejpozději s tzv. „sloupci“ (viz 1.), lépe však spolu s rukopisem.

1.4. Citace a poznámky

K jednotnému vzhledu publikací přispívá i jednotná vnitřní struktura svazku. S ní souvisí i důsledně pravidelný způsob citace literatury a poznámek k textu. Neexistuje jediný závazný způsob ani norma, ve vědeckém světě jich je hned několik paralelně.

Navržený způsob citace a odkazování v textu vychází bibliografické normy ČSN ISO 690 (010197).

Je třeba rozlišovat důsledně *poznámky pod čarou* (číslované poznámky pod čarou jsou pouze předmětné, tj. vysvětlují, komentují nebo doplňují text) a *odkazy na prameny a literaturu*, z níž se cituje, parafrázuje či se k ní odkazuje – v textu se uvádí jen příjmení autora kapitálkami a rok publikace, bibliografický údaj k ní je v soupisu literatury za textem ve zvláštním oddíle Literatura.

Příklad:

(*v textu knihy*)

„Napišu však obšírnější referát o Vlčkových Dějinách Písemnictví – to myslím je také Vlčkovým přáním a v pochopitelné souvislosti s jeho situací a nadějami,“ psal v této souvislosti Josef Pekař Jaroslavu Gollovi v srpnu 1899 (VODIČKA 1941: 193–194).

(*za textem v soupisu literatury*)

VODIČKA, Felix

1948 *Počátky krásné prózy novočeské* (Praha: Melantrich)

System zápisu literatury:

bibliografický údaj pro knihu:

POLÁČEK, Karel

1939 *Vyprodáno* (Praha: Fr. Borový)

1994 *Vyprodáno*; in idem: *Spisy Karla Poláčka*, sv. 12; ed. M. Chlábková (Praha:

Nakladatelství Franze Kafky)

bibliografický údaj pro stať v periodiku:

ČERVENKA, Miroslav

2004 „Prozodické základy českého verše“, *Česká literatura* LII, č. 6, s. 751–772

bibliografický údaj pro stať ve sborníku:

KRÁLÍK, Oldřich

1966 „K. H. Mách a Rukopisy“, in R. Grebeníčková, O. Králík (edd.): *Realita slova*

Máchova (Praha: Československý spisovatel), s. 11–57

2. Zpracování publikace v grafickém studiu

Jelikož má pro ediční řady fakulta vytvořený grafický manuál, může teoreticky zadat grafické zpracování libovolnému grafickému studiu. Redaktor však musí **trvat** na důsledném dodržení všech položek, které grafický manuál předepisuje. V případě, že oslovený sazeč není s to předpis dodržet, není možné s ním hledat kompromisní řešení, ani přistupovat na změny např. pod slibem výrazného snížení ceny za jeho práci – je lepší najít schopnějšího sazeče. Jelikož je však předpis jednoduchý a zvolená písma (viz 2.1) snadno dostupná, neměla by – snad s výjimkou amatérů, kteří se za grafiky a sazeče jen vydávají – podobná situace nastat.

Součástí manuálu je CD-ROM, který obsahuje vše, co grafické studio potřebuje k realizaci publikace podle předpisu:

1. Soubory ve formátu PDF obsahující předpisy všech jedinečných stránek a prvků na nich (ve skutečné velikosti).
2. Soubory ve formátu PDF obsahující předpisy obálek a prvků na nich (ve skutečné velikosti) s naznačenou variabilitou grafického předpisu a mírou kreativity, kterou si grafik může u obálek dovolit.
3. Loga edičních řad.

2.1. Písma

Pro sazbu všech publikací i jejich obálek jsou určena dvě písma – Klavika (bezpatkové písmo) a Warnock (patkové písmo). Obě písma jsou dobře čitelná, mají dostatečnou zásobu řezů, takže umožňují funkční zvýrazňování v textu, podporují západoevropské a východoevropské jazyky, Warnock též azbuku, abecedu a řadu speciálních znaků.

Warnock je písmo základního textu, Klavika písmo pro navigaci (titulky, mezititulky) a texty nižší úrovně (vložené pasáže, poznámky, marginálie, popisky obrázků). Přesný předpis velikostí a řezů je uveden v kapitole 2.2.3.

Je zakázáno uvedená písma nahrazovat jakýmkoli jiným písmem, byť by bylo podobné.

Výjimku tvoří speciální případy textů, které obsahují znaky, jež uvedená písma nepodporují (např. hebrejščina) – ty je po vzájemné dohodě autora a grafika možné vysadit z jiného, vhodného písma; nicméně jen pasáže, které písma Klavika a Warnock nepokryjí.

Je zakázáno písmo uměle deformovat (rozšiřovat či zužovat), namísto deformace je třeba zvolit vhodný řez. Obě písma obsahují pravé kapitálky (velká písmena zmenšená na výšku malých písmen), je proto nepřijatelné sázet texty s použitím tzv. nepravých, deformovaných kapitálek.

Klavika

0123456789 – abcdefghijklmnopqrstuvwxyz – áéíóú čěřšž ů
ABCDEFGHIJKLMNOPQRSTUVWXYZ – ÁÉÍÓÚ ČĚŘŠŽ Ů
0123456789 – abcdefghijklmnopqrstuvwxyz – áéíóú čěřšž ů
ABCDEFGHIJKLMNOPQRSTUVWXYZ – ÁÉÍÓÚ ČĚŘŠŽ Ů

Warnock

0123456789 — abcdefghijklmnopqrstuvwxyz — áéíóú čěřšž ů
ABCDEFGHIJKLMNOPQRSTUVWXYZ — ÁÉÍÓÚ ČĚŘŠŽ Ů
0123456789 — abcdefghijklmnopqrstuvwxyz — áéíóú čěřšž ů
ABCDEFGHIJKLMNOPQRSTUVWXYZ — ÁÉÍÓÚ ČĚŘŠŽ Ů

2.2. Přehled grafického řešení

2.2.1. Loga

Každá z edičních řad má své logo. Loga vycházejí ze stejného základu (černý čtverec s bílým stylizovaným začátečním písmenem názvu dané řady) a tvoří základní prvek soudržnosti grafické úpravy.

Loga se uplatňují důsledně a vždy stejně na obálkách knih a prvních stranách (signet). Jsou v elektronické podobě k dispozici na CD.

Loga je zakázáno jakkoli deformovat (naklánění, změna obrysu písmene, ořez ap.). Logo nelze reprodukovat negativně.

SCIENTIA

– badatelské monografie, habilitace a disertace

OPUSCULA

– texty k výuce i k volnému prodeji

MISCELLANEA

– konferenční sborníky

FONTES

– překlady

BIBLIO

– beletrie a obrazové publikace

2.2.2. Obálky

Obálky jsou postaveny na několika základních poznávacích znacích, které jsou přítomné u všech edičních řad:

1. „Info-patička“ – logo s kompozicí pruhů v dolní části stránky.
2. Písmo Klavika kombinující kontrast tenkého a tučného řezu.
3. Jméno autora/autorů nahoře na stránce a výrazná linka ve výrazné barvě.
4. Podkladová plocha ze světlejšího odstínu barvy použité na výraznou linku.
5. Zrcadlo a hierarchie jednotlivých prvků na obálce.

Jednotlivé řady od sebe odlišuje:

1. Měnící se logo.
2. Měnící se barevnost výrazné linky a podkladové plochy.
3. Přítomnost nebo nepřítomnost doplňkového prvku: obrázku.
4. Pozice obrázku a jeho typ – kresba/fotografie vs. pérovka.

Barevnost, strohost či naopak výrazný obrázek a jeho umístění, to vše je třeba individuálně vybírat tak, aby výsledná obálka ladila s obsahem svazku. Odborné vědecké práci bude slušet spíš strohost, učebnici či populárně-naučnému textu může vhodný obrázek pomoci přitáhnout čtenáře.

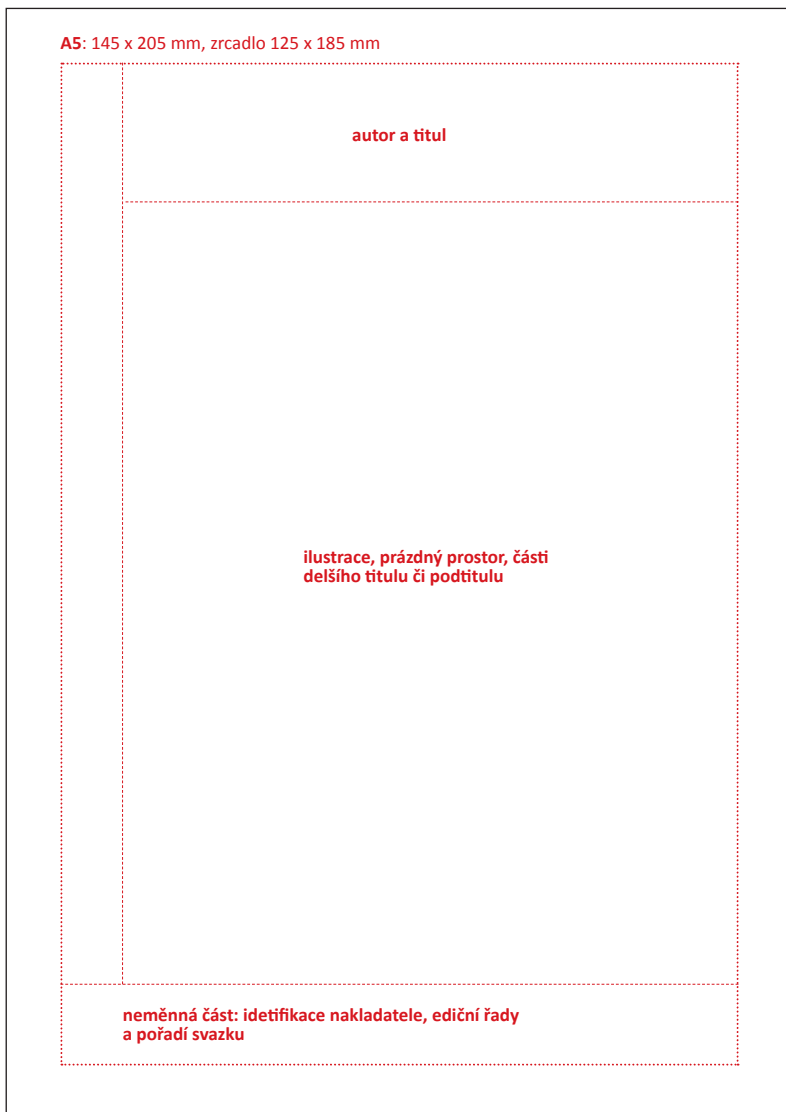
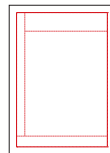
Svým způsobem jde o „stavebnicový model“: jsou-li prvky kombinovány s citem a respektem k stabilním prvkům a jsou-li vybírány obrázky kvalitní po technické stránce, vznikne jednoduchá, leč výrazná obálka.

Je zakázáno při tvorbě obálek porušovat či odebírat stabilní, poznávací prvky, převádět obálku do negativní podoby (světlé písmo a linky na tmavém pozadí) nebo přidávat stíny a jiné dekorativní, nefunkční prvky.

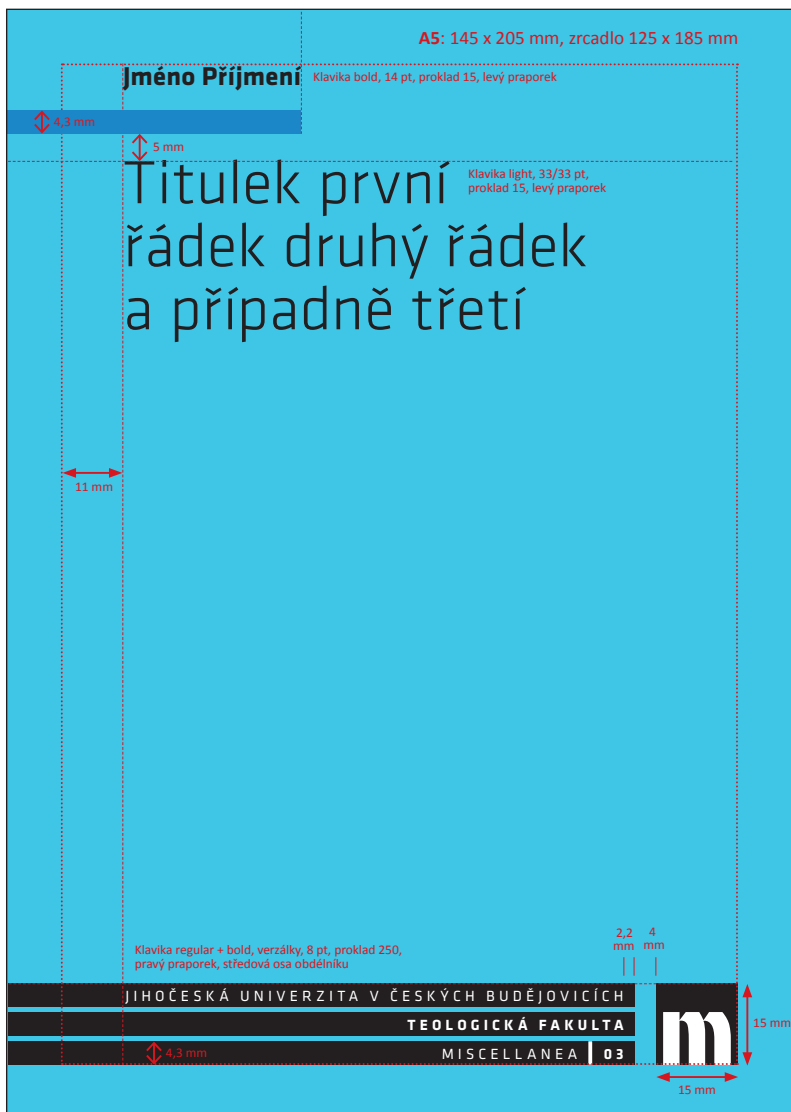
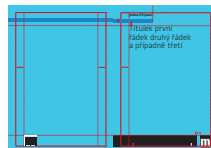
Ediční řady OPUSCULA, MISCELLANEA, FONTES a BIBLIO mají shodný, úsporný a praktický formát 145 × 205 mm, lepenou vazbu V2, čtyřbarevnou obálku (4/0) na lesklé křídě cca 250 g. Ediční řada SCIENTIA má větší formát 176 × 250 mm.

Knihy řady BIBLIO mohou mít výjimečně odchylky od daného systému: např. obálku s chloupěmi nebo pevnou šitou vazbu V8 s přebalem (např. v případě obrazové publikace). Grafické řešení takových odchylek však musí vycházet z grafického řešení standardních publikací.

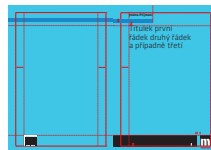
Základní stavební prvky obálky

Jednoduchá obálka: přední strana

Jednoduchá obálka: zadní strana

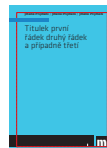
Tato práce zaujímá stanovisko k problému, se kterým se odborná i laická veřejnost seznamuje teprve asi půl století a který je zdrojem velkého duševního utrpení člověka. Je jím porucha pohlavní identity, nazývaná obvykle transsexualismus. Práce se chce zabývat metodami, jakými se věda snaží toto utrpení odstranit nebo aspoň zmírnit, a chce je hodnotit ve světle teologické etiky a duchovního vedení. Závěry, ke kterým dospívá, jsou hypotézou jako příspěvek k diskusi, která v současnosti na uvedeném téma probíhá.

Pomocí odborné literatury i bezprostředního styku s postiženými se věnuje faktografii uvedené poruchy. Poté vysloví dva aktuální kulturní předpoklady etického posouzení uvažovaného problému a posléze přejde k normativnímu hledisku, což prakticky znamená řešit otázku, zda je, nebo není možno zodpovědně připustit hormonální a chirurgické připodobnění transsexuála biologického těla tělu odpovídajícímu jeho psychologickému pohlaví.

Speciální pozornost je věnována věřícím transsexuálům. Je totiž odůvodněná domněnka, že takto postižení křesťané musí řešit těžký intrapersonální konflikt mezi absolutním odhodláním zvládnout nesitelným způsobem své obtíže a stanoviskem církve, o kterém soudí – jak ukazuje zkušenost –, že nemá porozumění pro vše, co může dnešní medicína transsexuálům nabídnout. Je tento úsudek správný? Pokud se ukáže, že je třeba v úsudku církve, nebo lépe teologické etiky, diferencovat, může to pro postižené věřící znamenat podání pomocné ruky, určitou úlevu, nebo dokonce osvobozující slovo.

Klavika regular, 10,1/12,9 pt,
zarovnání do bloku, dělení slov,
odstavcové zarážky od 2. odstavce 10,1 pt

ISBN 978-80-7277-306-0

Jméno Příjmení / Jméno Příjmení / Jméno Příjmení

Titulek první
řádek druhý řádek
a případně třetí

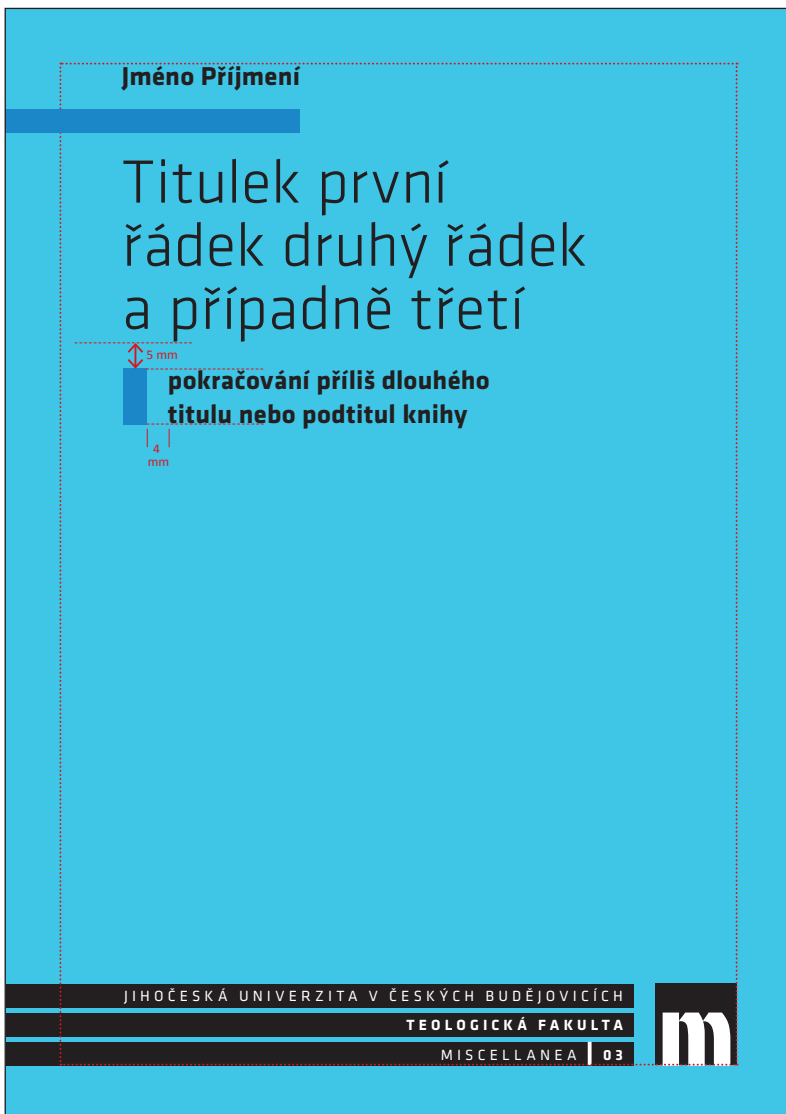
JIHOČESKÁ UNIVERZITA V ČESKÝCH BUDĚJOVICÍCH

TEOLOGICKÁ FAKULTA

MISCELLANEA | 03

Jednoduchá obálka: delší titul nebo podtitul

Obálka s obrázkem a ochranná zóna mezi obrázkem a textem

Jméno Příjmení

Titulek první
řádek druhý řádek
a případně třetí

**pokračování příliš dlouhého
titulu nebo podtitulu knihy**

4 mm

ochranná zóna textu
od obrázku min. 10 mm

ochranná zóna textu
od obrázku min. 10 mm

JIHOČESKÁ UNIVERZITA V ČESKÝCH BUDĚJOVICÍCH
TEOLOGICKÁ FAKULTA
MISCELLANEA | 03

Obálka s obrázkem a doplňkovými linkami

Jméno Příjmení

Titulek první
řádek druhý řádek
a případně třetí

pokračování příliš dlouhého
titulu nebo podtitulu knihy

4
mm

ochranná zóna textu
od obrázku min. 10 mm

ochranná zóna textu
od obrázku min. 10 mm

JIHOČESKÁ UNIVERZITA V ČESKÝCH BUDĚJOVICÍCH

TEOLOGICKÁ FAKULTA

MISCELLANEA | 03

Obálka s obrázkem na zrcadlo

Jméno Příjmení

Titulek první
řádek druhý řádek
a případně třetí

↑
ochranná zóna textu
od obrázku min. 10 mm
↓

↑
ochranná zóna textu
od obrázku min. 10 mm
↓

JIHOČESKÁ UNIVERZITA V ČESKÝCH BUDĚJOVICÍCH

TEOLOGICKÁ FAKULTA

MISCELLANEA | 03

Jméno Příjmení

Titulek první
řádek druhý řádek
a případně třetí

ochranná zóna textu
od obrázku min. 10 mm

A stylized line drawing of a hand holding a quill pen, set within a square frame. The drawing is light blue and matches the background color of the cover.

ochranná zóna textu
od obrázku min. 10 mm

JIHOČESKÁ UNIVERZITA V ČESKÝCH BUDĚJOVICÍCH
TEOLOGICKÁ FAKULTA
MISCELLANEA | 03

A stylized lowercase letter 'm' logo, which is part of the publisher's branding.

Jméno Příjmení

Titulek první
řádek druhý řádek
a případně třetí

**pokračování příliš dlouhého
titulu nebo podtitulu knihy**

4
mm

ochranná zóna textu
od obrázku min. 10 mm

ochranná zóna textu
od obrázku min. 10 mm

JIHOČESKÁ UNIVERZITA V ČESKÝCH BUDĚJOVICÍCH

TEOLOGICKÁ FAKULTA

MISCELLANEA | 03

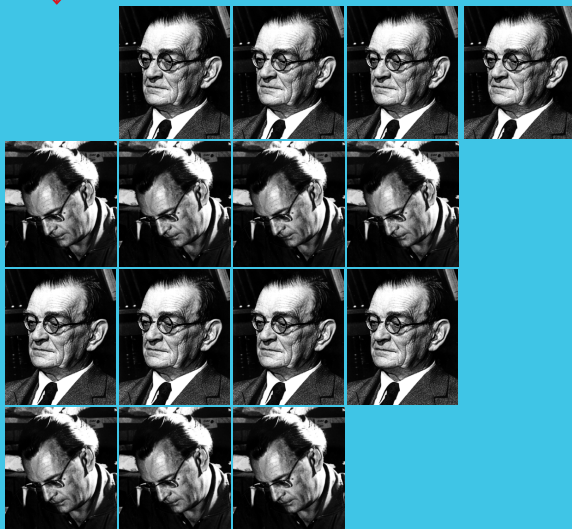
m

Jméno Příjmení

Titulek první
řádek druhý řádek
a případně třetí

↑
ochranná zóna textu
od obrázku min. 10 mm
↓

↑
ochranná zóna textu
od obrázku min. 10 mm
↓

JIHOČESKÁ UNIVERZITA V ČESKÝCH BUDĚJOVICÍCH

TEOLOGICKÁ FAKULTA

MISCELLANEA | 03

Jméno Příjmení

m

logo o velikosti aspoň 7 x 7 mm (jinak bez logo); na osu hřbetu a na osu línky

Titulek první řádek druhý řádek a případně třetí

ochranná zóna textu od obrázku min. 10 mm

Klavika bold + light, 14 pt, na osu hřbetu, levý praporek

Jméno Příjmení Titulek první řádek druhý řádek

ochranná zóna textu od obrázku min. 10 mm

JIHOČESKÁ UNIVERZITA V ČESKÝCH BUDĚJOVICÍCH

TEOLOGICKÁ FAKULTA

MISCELLANEA | 03

m

35 mm

2.2.2.1 Obálka k publikacím 176 x 250 mm

Obálky ediční řady SCIENTIA mají větší formát (176 × 250 mm). To nepatrně mění zrcadlo, podobu patičky a chráněnou zónu obrázků – ukazuje to přehledně následující strana. Všechna další pravidla ohledně formátování a poměrů jednotlivých prvků platí stejně, jak bylo uvedeno u formátu menšího, příp. s přihlédnutím k uvedeným změnám.

Obálka k publikacím 176 x 250 mm

2.2.3. Grafické řešení vnitřních stran formátu 145 x 205 mm

Ediční řady OPUSCULA, MISCELLANEA, FONTES a BIBLIO mají shodný úsporný a praktický formát 145 × 205 mm, lepenou vazbu V2, papír gramáže 80–90 g, tisk černou a stupni šedé, čtyřbarevnou obálku (4/0) na lesklé křídě cca 250 g.

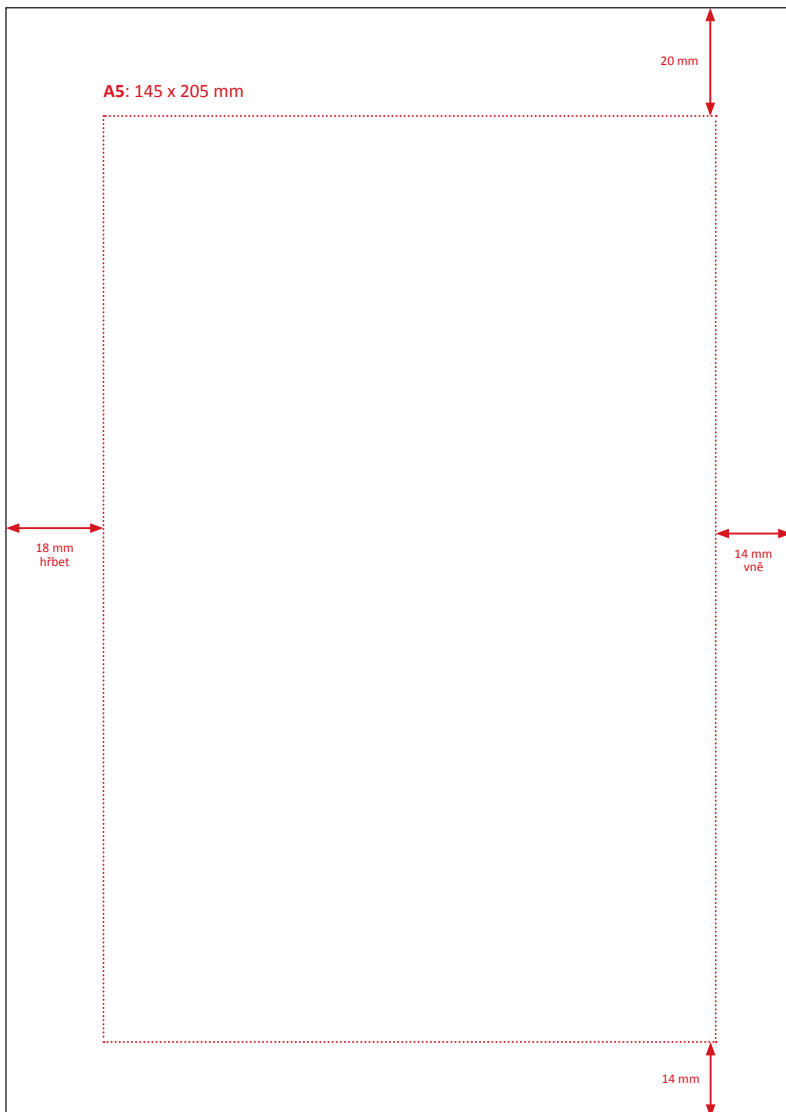
Ediční řada SCIENTIA má větší formát 176 × 250 mm, lepenou vazbu V2, papír gramáže 80–90 g, tisk černou a stupni šedé, čtyřbarevnou obálku (4/0) na lesklé křídě cca 250 g.

Knihy řady BIBLIO mohou mít výjimečně odchylky od daného systému: např. obálku s chlopněmi nebo pevnou šitou vazbu V8 s přebalem (např. v případě obrazové publikace). Grafické řešení takových odchylek však musí vycházet z grafického řešení standardních publikací.

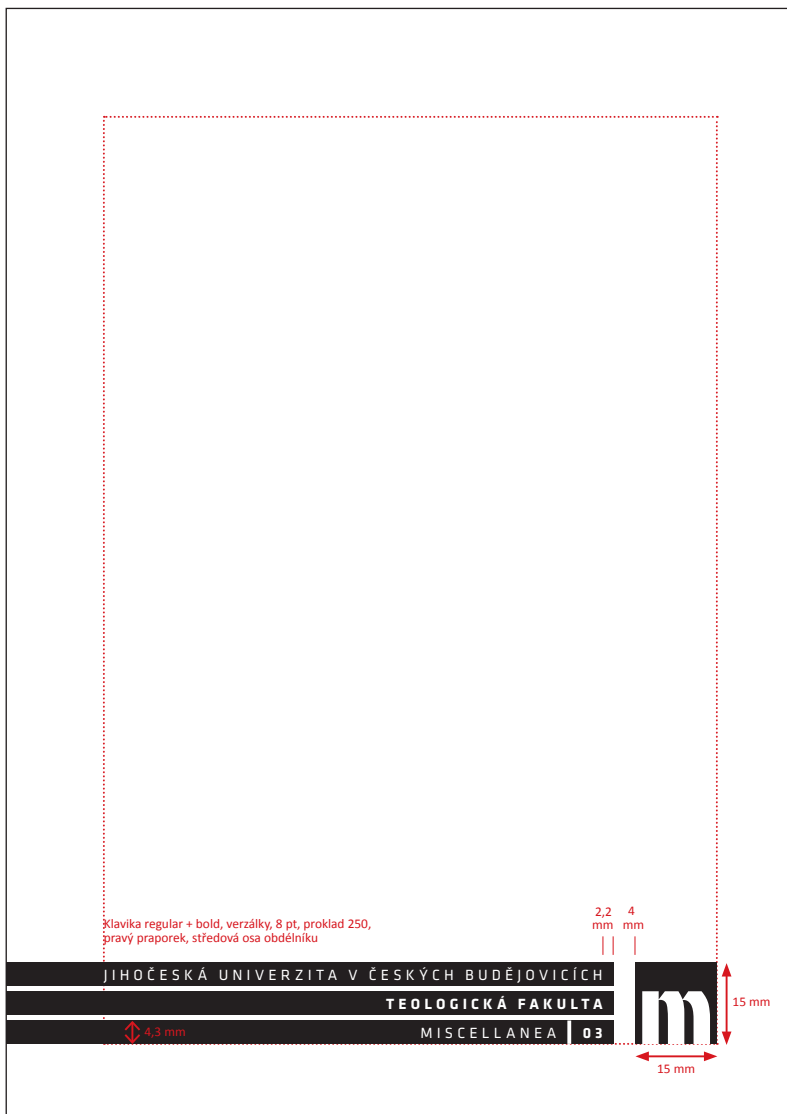
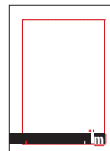
Následující přehled popisuje všechny části knihy a předepisuje všechny jedinečné formátovací prvky. Prvky, které se v knize opakují, mají předpis uveden jen u prvního výskytu.

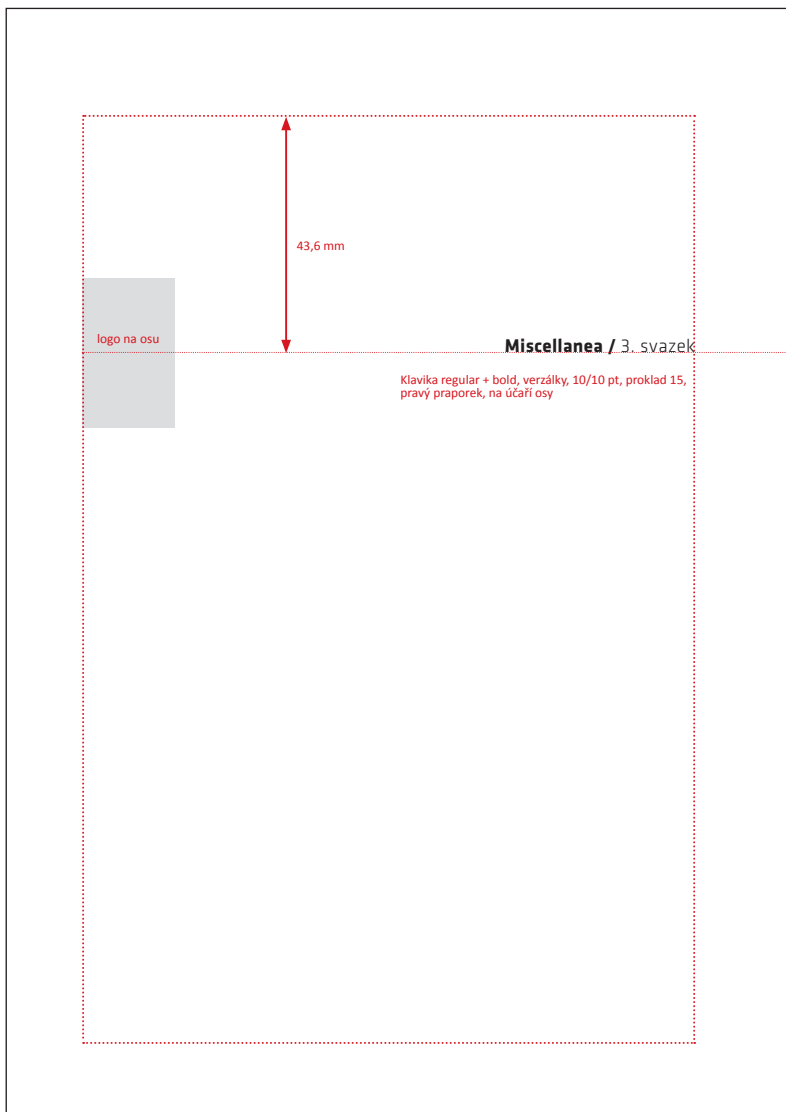
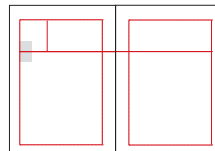
Vzorové strany nejsou v manuálu tištěny ve skutečné velikosti. V ní jsou k dispozici na CD.

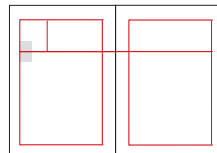
Rozkres zrcadla

Str. 1 – tzv. signet: označení ediční řady

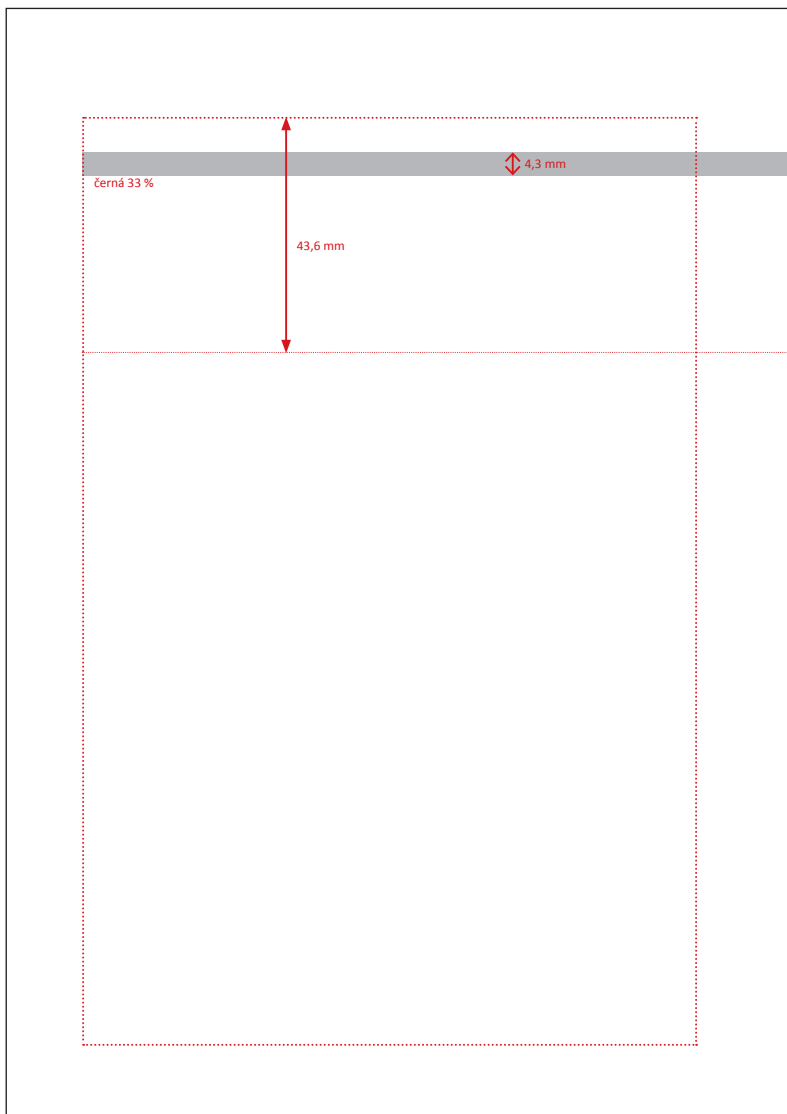
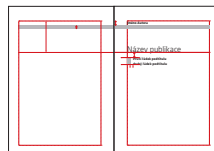

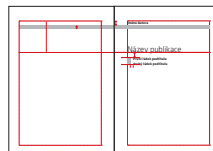

méno Autora / **Titul** / Podtitul
Druhý řádek podtitulu

Str. 4-5: frontispis a titulní list (verze bez obrázku)

Str. 4-5: frontispis a titulní list (verze bez obrázku)

Klavika bold, 14 pt, levý praporek

6,5 mm

Jméno Autora

Klavika light, 33/33 pt, levý praporek

Název publikace

7 mm

První řádek podtitulu
druhý řádek podtitulu

4 mm

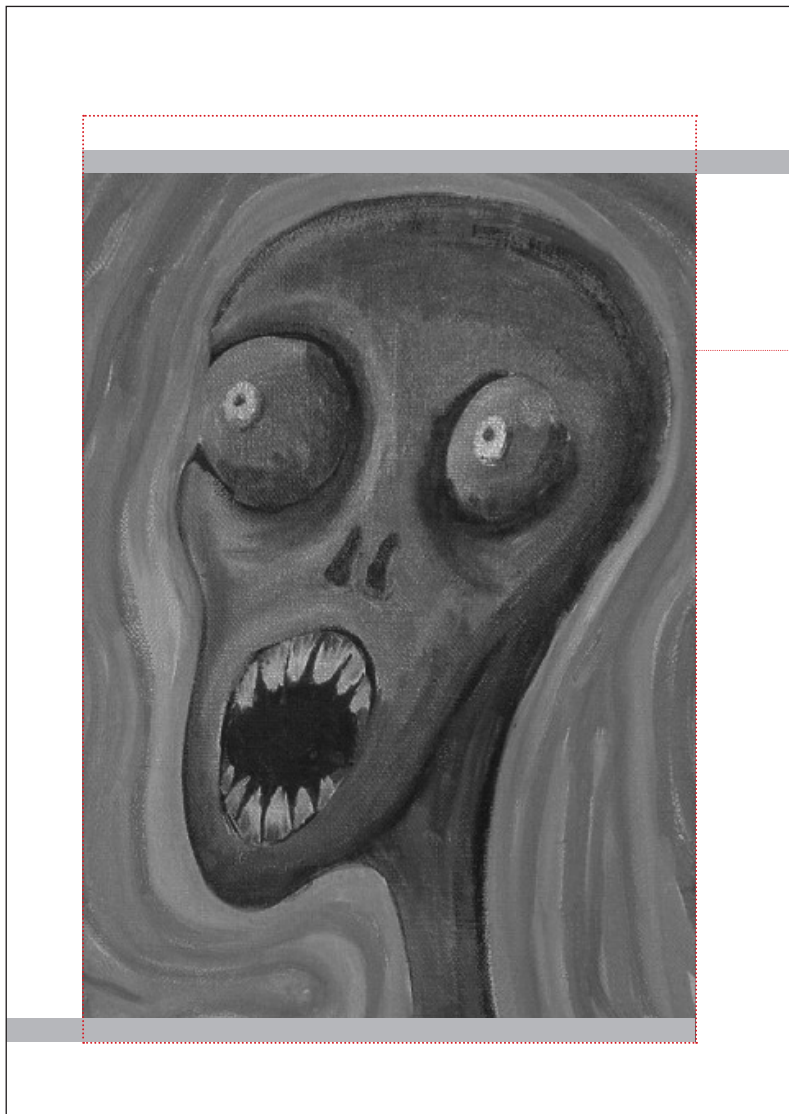
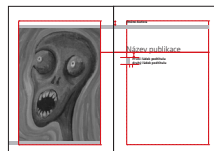
Klavika bold, 14/18 pt, levý praporek

Klavika light, 10 pt, pravý praporek, proklad 15

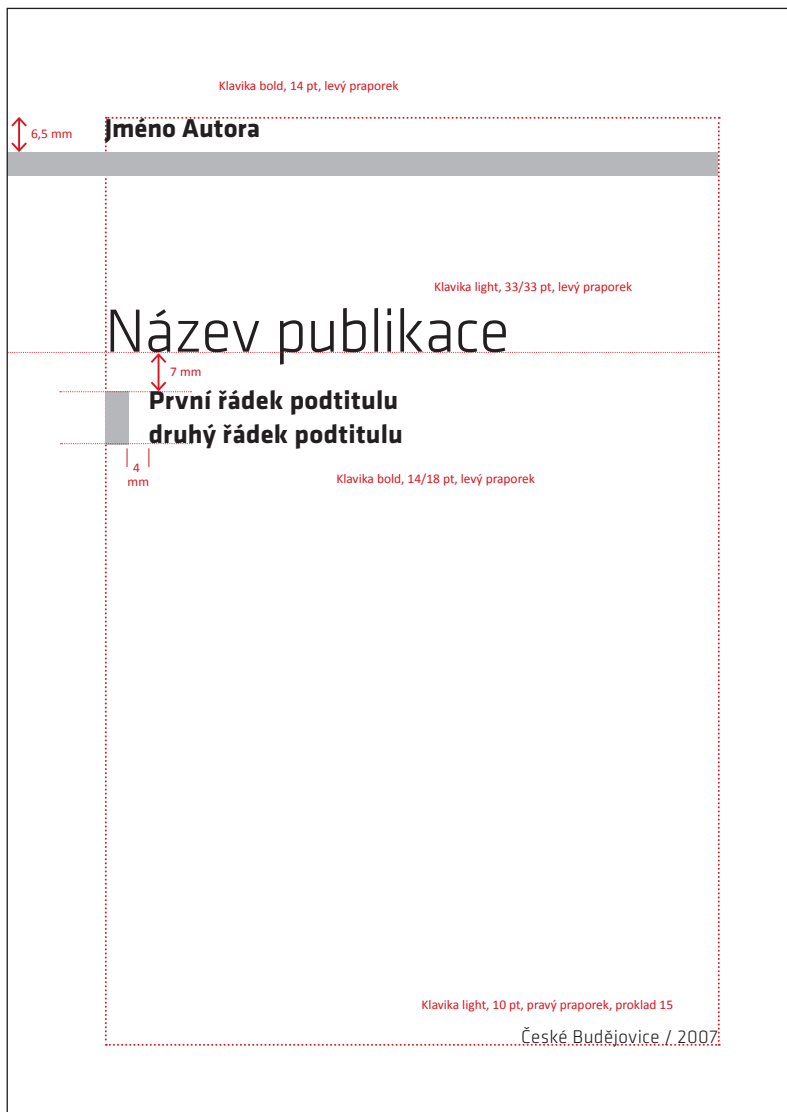
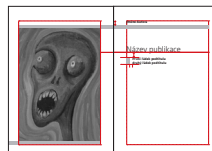
České Budějovice / 2007

The diagram shows a large rectangular frame representing the page layout. A grey horizontal bar at the top contains the author's name. Below it, the title is centered. Under the title, the first and second lines of the subtitle are shown with a grey bar on the left. The page number and location are at the bottom right. Red dashed lines and arrows indicate specific dimensions and font styles.

Str. 4-5: frontispis a titulní list
(verze s obrázkem)

Str. 4-5: frontispis a titulní list (verze s obrázkem)

Klavika bold, 14 pt, levý praporek

6,5 mm

Jméno Autora

Klavika light, 33/33 pt, levý praporek

Název publikace
na dva řádky

7 mm

**První řádek podtitulu
druhý řádek podtitulu
třetí řádek...**

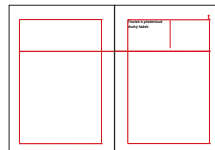
4 mm

Klavika bold, 14/18 pt, levý praporek

Klavika light, 10 pt, pravý praporek, proklad 15

České Budějovice / 2007

Str. 6-7: copyrightová strana a předmluva/úvod

Klavika light, 10 pt, levý praporek, proklad 15

Místo pro poděkování, odkaz na číslo grantu nebo motto. V případě grantové podpory bude na tomto místě formulace: *Kniha vychází za podpory projektu Grantové agentury XYZ č. projektu 00000.*

Klavika light, 9 pt/10 pt, levý praporek

Odborná recenze: Jméno Příjmení, Jméno Příjmení (vždy alespoň dva odborníci!)

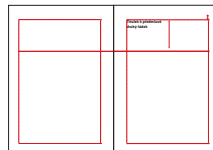
© Jihočeská univerzita, 2007

(Případně na další řádky další ©: © Autor Knihy, 2007;

Preface © Autor Knihy, 2007; Illustrations © Autor Knihy, 2007 atd.)

ISBN 123-456-789-01.....

Str. 6-7: copyrightová strana a předmluva/úvod

paginace: Klavika bold, 7,8 pt, vně, proklad 50

13
6,5 mm

Titulek k předmluvě druhý řádek

Klavika bold, 16/19 pt, levý praporek

= mezeru na 9 řádků Warnock Pro Italic,
10,1/12,9 pt

Tato práce zaujímá stanovisko k problému, se kterým se odborná i laická veřejnost seznamuje teprve asi půl století a který je zdrojem velkého duševního utrpení člověka. Je jím porucha pohlavní identity, nazývaná obvykle transsexualismus. Práce se chce zabývat metodami, jakými se věda snaží toto utrpení odstranit nebo aspoň zmírnit, a chce je hodnotit ve světle teologické etiky a duchovního vedení. Závěry, ke kterým dospívá, jsou hypotézou jako příspěvek k diskusi, která v současnosti na uvedené téma probíhá.

Pomocí odborné literatury i bezprostředního styku s postiženými se věnuje faktografii uvedené poruchy. Poté vysloví dva aktuální kulturní předpoklady etického posouzení uvažovaného problému a posléze přejde k normativnímu hledisku, což prakticky znamená řešit otázku, zda je, nebo není možno zodpovědně připustit hormonální a chirurgické připodobnění transsexuálova biologického těla tělu odpovídajícímu jeho psychologickému pohlaví.

Speciální pozornost je věnována věřícím transsexuálům. Je totiž odůvodněná domněnka, že takto postižení křesťané musí řešit těžký intrapersonální konflikt mezi absolutním odhodláním zvládnout snesitelným způsobem své obtíže a stanoviskem církve, o kterém soudí – jak ukazuje zkušenost –, že nemá porozumění pro vše, co může dnešní medicína transsexuálům nabídnout. Je tento úsudek správný? Pokud se ukáže, že je třeba v úsudku církve, nebo lépe teologické etiky, diferencovat, může to pro postižené věřící znamenat podání pomocné ruky, určitou úlevu, nebo dokonce osvobuzující slovo.

Na tomto místě považují za svou milou povinnost poděkovat prof. PhDr. Petru Weissovi, MUDr. Antonínu Brzkovi a MUDr. Haně Fífkové za poskytnutí cenných sexuologických informací, prof. ThDr. Františku Kopeckému za morálně-teologické pokyny a paní Haně Fišerové za jazykovou pomoc.

Warnock Pro Italic, 10,1/12,9 pt, zarovnání do bloku,
dělení slov, odstavcová zarážka 1. odstavce 0, další 10,1 pt

Str. 7 – předmluva/úvod s autorem pod titulkem

paginace: Klavika bold, 7,8 pt, vně, proklad 50

15
6,5 mm

Titulek k předmluvě

Jméno Příjmení

Klavika bold + light, 16/19 pt, levý praporek

= mezera na 9 řádků Warnock Pro Italic,
10,1/12,9 pt

Tato práce zaujímá stanovisko k problému, se kterým se odborná i laická veřejnost seznamuje teprve asi půl století a který je zdrojem velkého duševního utrpení člověka. Je jím porucha pohlavní identity, nazývaná obvykle transsexualismus. Práce se chce zabývat metodami, jakými se věda snaží toto utrpení odstranit nebo aspoň zmírnit, a chce je hodnotit ve světle teologické etiky a duchovního vedení. Závěry, ke kterým dospívá, jsou hypotézou jako příspěvek k diskusi, která v současnosti na uvedené téma probíhá.

Pomocí odborné literatury i bezprostředního styku s postiženými se věnuje faktografii uvedené poruchy. Poté vysloví dva aktuální kulturní předpoklady etického posouzení uvažovaného problému a posléze přejde k normativnímu hledisku, což prakticky znamená řešit otázku, zda je, nebo není možno zodpovědně připustit hormonální a chirurgické připodobnění transsexuálova biologického těla tělu odpovídajícímu jeho psychologickému pohlaví.

Speciální pozornost je věnována věřícím transsexuálům. Je totiž odůvodněná domněnka, že takto postižení křesťané musí řešit těžký intrapersonální konflikt mezi absolutním odhodláním zvládnout snesitelným způsobem své obtíže a stanoviskem církve, o kterém soudí – jak ukazuje zkušenost –, že nemá porozumění pro vše, co může dnešní medicína transsexuálům nabídnout. Je tento úsudek správný? Pokud se ukáže, že je třeba v úsudku církve, nebo lépe teologické etiky, diferencovat, může to pro postižené věřící znamenat podání pomocné ruky, určitou úlevu, nebo dokonce osvobozující slovo.

Na tomto místě považují za svou milou povinnost poděkovat prof. PhDr. Petru Weissovi, MUDr. Antonínu Brzkovi a MUDr. Haně Fífkové za poskytnutí cenných sexuologických informací, prof. ThDr. Františku Kopeckému za morálně-teologické pokyny a paní Haně Fišerové za jazykovou pomoc.

Warnock Pro Italic, 10,1/12,9 pt, zarovnání do bloku,
dělení slov, odstavcová zářezka 1. odstavce 0, další 10,1 pt

Číslovaný začátek kapitoly

Základní text

Poznámky pod čarou

paginace: Klavika bold, 7,8 pt, vně, proklad 50

17
6,5 mm

V] Hlavní titulek s číslem druhý řádek

Klavika bold, 16/19 pt, levý praporek

= mezera na 9 řádků Warnock Pro italic,
10,1/12,9 pt

Warnock Pro, 10,1/12,9 pt, zarovnání do bloku,
dělení slov, odstavcová zarážka 1. odstavce 0, další 10,1 pt

K základním ontologickým poznatkům evropské metafyzické tradice patří idea *transcendentálií* jakožto neodmyslitelných vlastností toho, co vůbec nějakým způsobem je. Jak naznačuje termín, tyto vlastnosti přesahují (transcendují) jednotlivé kategorie bytí.

V nejužším spojení s první transcendentálií, kterou je *ens*, jsoucno, se uvádí jako druhá přesažná vlastnost bytí *unum*, jedno. Tím je vyjádřeno, že každé bytí je v sobě uzavřeno jednotkou, oddělenou od druhého a od mnohého. Jako je bytí v kontradiktorním vztahu k *nihil*, ničemu, je *jedno* v kontradiktorním vztahu k nejednotnému, rozdělenému. Augustin vyjadřuje souvislost mezi oběma transcendentáliemi slovy *nihil autem est esse quam unum esse*.¹ Protože jedno je se jsoucím konvertibilní, participuje na analogii bytí. Jednota je tedy uskutečněná v různém stupni. Ztráta vnitřní jednoty zbavuje bytí jeho existence nebo aspoň jeho neporušenosti.

V právě tak úzkém vztahu, jaký existuje mezi *unum* a *ens*, je *unum* a třetí z transcendentálií, *verum*, čili pravé (pravdivé). Není-li nějaké bytí jedno, čili nedisponuje-li vnitřní jednotou, není zároveň pravé (pravdivé).²

Analogicky to platí také o čtvrté transcendentálii, kterou je *bonum*, dobro. Řečeno názvy jednotlivých oborů odpovídá u rozumových bytostí ontologii vedle logiky etika. I v ní hraje idea jednoty důležitou roli. Mravní bytosti jednotu, danou jejich bytím, jednak reflektují, jednak jsou povolány ji vytvářet. Protože se *já* konstituuje skrze *ty*, je jejich úlohou, zároveň však tendencí, jednota mezi osobami, jednota sociální. Pro interpersonální jednotu ovšem nelze zapomínat na skrytou, často neuvědomělou, avšak důležitou úlohu jednoty se sebou, jednoty intrapersonální.

V rámci mravního života si subjekt víceméně jasně uvědomuje, že je odpovědný za realizaci nejen interpersonální, ale i intrapersonální formy jednoty.

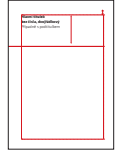
¹ AUGUSTINUS, op. cit. II 6.

² Srv. LOTZ J. B., in: K. RAHNER.....

Klavika regular, 7,8/9 pt, levý praporek, dělení slov,
horní index Klavika bold; 7,8/9 pt + emi mezera

čára 0,5 pt, plná sířka zrcadla, odstup od textu poznámky 1,6 mm

Hlavní titulek nečíslovaný

paginace: Klavika bold, 7,8 pt, vně, proklad 50

19
6,5 mm

Hlavní titulek bez čísla, dvojřádkový Případně s podtitulkem

Klavika bold + light, 16/19 pt, levý praporek

= mezera na 9 řádků Warnock Pro italic, 10,1/12,9 pt

Warnock Pro, 10,1/12,9 pt, zarovnání do bloku,
řídění slov, odstavcová zarážka 1. odstavec 0, další 10,1 pt

K základním ontologickým poznatkům evropské metafyzické tradice patří idea *transcendentálií* jakožto neodmyslitelných vlastností toho, co vůbec nějakým způsobem je. Jak naznačuje termín, tyto vlastnosti přesahují (transcendují) jednotlivé kategorie bytí.

V nejužším spojení s první transcendentálií, kterou je *ens*, jsoucno, se uvádí jako druhá přesažná vlastnost bytí *unum*, jedno. Tím je vyjádřeno, že každé bytí je v sobě uzavřenou jednotkou, oddělenou od druhého a od mnohého. Jako je bytí v kontradiktorním vztahu k *nihil*, ničemu, je *jedno* v kontradiktorním vztahu k nejjednotnějšímu, rozdělenému. Augustin vyjadřuje souvislost mezi oběma transcendentáliemi slovy *nihil autem est esse quam unum esse*.¹

Pokud brání vytváření jednoty neschopnost, kterou může člověk intenzivně prožívat, signalizuje to *chorobu* nebo *poruchu*. Tou nejednotný a tím ve své existenci jistým způsobem „nepravý“ subjekt trpí. Pokud brání vytváření jednoty neochota ji uskutečňovat, signalizuje to *vinu*. Také tou zaviněně nejednotný a proto jistým způsobem „nepravý“ subjekt trpí, a to dvojným způsobem: objektivní újmou svého bytí a subjektivním prožitkem viny.

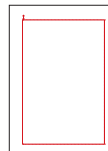
S těmito filozofickými poznatky koresponduje psychologie v kapitole o *egě* člověka. Mluví-li filozofie o transcendentálních *jednom* a *pravém* na bázi bytí, mluví psychologie o *jáství* a *identitě* na bázi vnitřní zkušenosti. Zdůrazňuje význam učení být sebou jako předpokladu žádoucí konstrukce osobní psychické podstaty. Zkušenost s vlastním chováním a názor okolí na ně umožňují člověku dospět *sebeocněním* k reálné a ideální podobě svého já. V reálném egu se vidí, jaký je, v ideálním, jakým chce být.

Mezitimulek první úrovně Klavika bold 12 pt, před titulem mezera 2 ř. 10,1/12,9 pt, za titulem mezera 10,1/12,9 pt

Ocenění sebe má velký vliv na duševní rovnováhu a sociální začlenění. Předpokladem je *sebepoznání*, důsledkem akceptace sebe. Ocenění však nemusí být příznivé, může být příčinou neakceptace. Oba vztahy k sobě, přijetí i odmítnutí, vystupňované až do nenávislné podoby, se mohou dít způsobem dílčím, ale také celostním. Neakceptuje-li člověk to, jak se v určité situaci choval, odmítá sebe detailním způsobem. Neakceptuje-li něco tak celoživotně významného, jako je jeho vlastní tělo, dospěl k odmítnutí celostnímu. Je ovšem třeba rozlišovat mezi tělesným kazem dočasným nebo trvalým a dílčím nebo celkovým, zapříchňujícím neakceptaci dočasně nebo nastalo s různou hloubkou intenzity. Jenom v případě nepřijetí trvalého a celostního je možno mluvit o totálním odmítnutí, které představuje trvalou a velmi závažnou překážku při osvojování identity.

Příčinou může být tělesná vada, zohyzdění po úrazu, příliš malý vzrůst, komická tloušťka a jiné důvody, zejména jsou-li okolím komentovány záporně ať už doopravdy, nebo jenom v představách postiženého člověka.

Pojetí zaměřená na úvahu nebo na prožitek se každé na svůj způsob shodují v tom, že odmítají vnitřní nejednotnost člověka. Zatímco filozofie mluví v takovém případě o *zdánlivé pravosti* lidské bytosti, jejíž bytí je nejednotné, zaměřuje se psychologie u člověka neschopného přijmout sebe na *frustraci*, která z toho pro něho nevyhnutelně plyne. Taková újma se projevuje zvláště výrazným způsobem, když jedinec neuspokojený ve svých potřebách na ně

Živé záhlaví: Klavika regular, 7,8 pt, vně, proklad 50

NÁZEV KAPITOLY

21

6,5 mm

nepriměřeně reaguje. Tehdy se může dostat do stavu vážného ohrožení celé osobnosti.³

Zvláštní formou trvalé a celostní neakceptace, o níž byla řeč výše, je odmítání vlastního těla proto, že člověk prožívá rozpor mezi vlastním fyzickým a psychickým pohlavím. Literatura hovoří poetickým jazykem o sváru duše s tělem.

Podle nauky viennského sněmu (1311), který učí, že „*anima rationalis seu intellectiva sit forma corporis humani per se et essentialiter*“ (DH 902), by takové užití slova duše bylo ovšem neudržitelné. Uvedeným způsobem může být užito pouze jako označení pro duševní život. Proto by vlastně mělo být slovo duše v této práci důsledně dáváno do uvozovek, aby byl zřejmý rozdíl mezi užitím filozofickým a empirickým.

Prožitek tohoto sváru může dosáhnout velké intenzity a signalizovat nepřekročitelnou překážku pro dosažení osobní identity. Jaký osudový nedostatek to představuje, ukazuje úvaha papežské akademie o klonování, označující identitu za rozhodující hodnotu člověka.⁴

Od té doby, co člověk žije na zemi, poutala pohlavnost (v tomto kontextu patrně vhodnější výraz než sexualita, viz níže) jeho intenzivní zájem jako transcendentní rys lidství. Svědčí o tom už první stránky bible. Erotika jako náklonnost ke krásné duši v krásném těle a sexualita jako zaujetí tělem jsou nevyčerpatelným zdrojem pro uměleckou i vědeckou inspiraci právě tak jako pro různé projevy lidové moudrosti. Termín sexuální revoluce, užívaný ve druhé polovině 20. století, naznačuje, že v této době dochází zejména v euroamerické kultuře nejen ke hlubokým změnám v nahlížení na eroticko-sexuální oblast, ale také ke snaze o příslušnou změnu životního slohu, který charakterizují pojmy jako odtabuizování, permisivita, respektování práv sexuálních menšin nebo i právo na volbu vlastního pohlaví.⁹

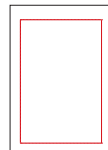
Mezitimulek druhé úrovně

Klavika bold 12 pt, před titulem mezera 1 ř. 10,1/12,9 pt

Paralelně s tímto celospolečenským jevem, podmíněným různými kulturními okolnostmi, se odvíjel vědecký zájem o řadu otázek, kterým dříve nebyla věnována (taková) pozornost.¹⁰

Přírodovědecké i humanitní obory sledovaly a sledují nejen příslušné jednání v normě in puncto sexus, ale ještě více jednání ab-normalní, tedy takové, které neodpovídá vytyčené a postupně zdokonalované normě.

Mimo normu jsou fyzická fakta týkající se utváření lidského těla ze sexuálního hlediska, jak je tomu u hermafroditismu. Abnormální však jsou také psychická fakta projevující se v sexuální životě, nezřídka i se závažným so-

Etika tedy považuje za úkol odlišit jednání člověka ve smyslu humanizace sexuality nebo její integrace do multidimenzionální lidské osoby jako jednáni správné od jednání nesprávného a nabídnout tak člověku cennou orientační a normativní pomoc při jeho rozhodování.

Sotva by bylo možno nalézt někoho, kdo by na tomto poli obhajoval absolutní permisivitu (i když zásada *proveditelné je dovolené* je lákavá a má přívržence). Problém spočívá v tom, dorozumět se na vedení hraniční čáry, za níž je třeba umístit jednání neetické a nepochybně antietické.

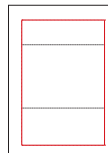
Na tomto úseku lze narazit na lidskou nouzi, která může nabýt – aniž to okolí dotyčného člověka tuší – až tragických rozměrů.¹³ V celosvětovém měřítku jsou známé iniciativy homosexuálně orientovaných lidí trpících skutečně nebo domněle nepochopením ze strany heterosexuálů a dožadujících se nepopíratelných nebo sporných práv, která by jim zajistila rovnocenné postavení s ostatní společností.

Klávika bold 10,1 pt, před titulem mezera 1 ř. 10,1/12,9 pt, mezi titulem a textem 2x em mezera

Mezititulky třetí úrovně Záměrná a efektivní vnímavost pro nouzi, potřeby a přání druhého člověka patří k samozřejmým požadavkům etiky. Vědomí důležitosti takových postojů v mezilidských vztazích se v teologické tradici promítlo do katalogu tzv. skutků tělesného a duchovního milosrdenství, které mimo jiné vyžadují ve skutcích tělesného milosrdenství navštěvovat nemocné a duchovního milosrdenství těšit zarmoucené.¹⁴

Jaký je (zejména sledujme oficiální) postoj církve k sexuální nouzi člověka, která byla svrchu naznačena? Za pomoc může posloužit její postoj, artikulovaný její učitelskou službou (magisteriem), k homosexualitě jako sexuálnímu fenoménu, který v současnosti poutá dosti značnou měrou pozornost české veřejnosti. V dokumentu z poloviny osmdesátých let¹⁵ je patrná snaha o vyváženost mezi rozlišením sexuality lidsky vydařené na straně jedné a citelnou nouzi člověka, dožadujícího se uznání svých práv vyplývajících z jeho sexuální orientace na straně druhé. Směrnice je vedena v duchu fortiter in re (odmítnutí alternativy k heterosexualitě), suaviter in modo (s ohledem na skutečnou nouzi geneticky podmíněných homosexuálů, vystavených této mravní normě).

Pro etické posouzení transsexualismu jako závažné poruchy a z toho vyplývající potřeby spirituální pomoci je nejprve třeba osvětlit základní lékařská, psychologická, případně obecně antropologická fakta, která nejsou veřejnosti příliš známá. Jde zejména o fakta eticky významná, včetně sociálních a právních důsledků snah takto zaměřených lidí. Pak bude možno pronést úsudek o lidsky vydařeném postupu při řešení jejich potíží.

Last but not least, snaha přispět k artikulaci teologického stanoviska má i terapeutický význam. I když psychologové a lékaři odezírají od objektivní ceny životního názoru postiženého člověka, nezapomínají, že soulad mezi (institucionálně zajištěným) přesvědčením a cíli psychologa představuje cenou terapeutickou pomoc. Pacient¹⁸ přece nepřeskočí uznávanou autoritu, aniž by musel sáhnout po maladaptivním řešení vnitřního konfliktu, do kterého by se dostal ignorováním instituce, kterou uznává.¹⁹

perušovaná čára 0,5 pt před i za odstavcem na osu 1 ř. 12,9 pt

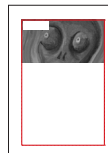
Zcela zvláštní případ nouze představuje poměrně nedávno zjištěný, veřejnosti málo známý fenomén transsexuality. V případech transsexuality je nutno mluvit o skutečné nouzi, potřebách a přáních, která by neměla zůstat druhými lidmi ignorována, mnohdy s pocitem absurdity vůči transsexuálním tendencím, což se může týkat i nejbližších rodinných příslušníků takto založených lidí.

Cílem této studie je přispět k rostoucímu počtu publikací teologické etiky o transsexuálně založených členech církve (církví) především ze spirituálního hlediska, konkrétně na způsob teoretického podkladu pro praktickou práci zповědňníka. Tím chce takto postižené lidi ujistit o tom, že církve o nich ví a nestaví se k nim zády jako k příliš výjimečnému jevu, který může počítat pouze s pozorností úzce odborných psychologických a lékařských kruhů. Naopak, chce jim sdělit, že má pro ně porozumění a snahu jim v jejich duchovních potížích pokud možno vyjít vstříc. Vždyť jinak by jim hrozil pocit nedostatečné sociální integrace a tím také ztrácejícího se duchovního domova. Že se ani světonázorově jinak orientovaní transsexuálové neztrácejí ze zorného pole církve, je samozřejmostí, vždyť v sexuálních otázkách se jedná o obecně lidské problémy, řešené nezávisle na osobním přesvědčení. Nelson a Longfellow (1994) ujišťují, že jsou tisíce osob, které potřebují a touží po porozumění církve a přitakání jejich sexualitě.

vložený text: Klavika regular 8/12,9 pt, zarovnání do bloku, dělení slov, odstavcová zářezka 10.1 pt, odsazení vlevo i vpravo 2 x 10,1 pt

Last but not least, snaha přispět k artikulaci teologického stanoviska má i terapeutický význam. I když psychologové a lékaři odezírají od objektivní ceny životního názoru postiženého člověka, nezapomínají, že soulad mezi (institucionálně zajištěným) přesvědčením a cíli psychologa představuje cenou terapeutickou pomoc. Pacient¹⁸ přece nepřeskočí uznávanou autoritu, aniž by musel sáhnout po maladaptivním řešení vnitřního konfliktu, do kterého by se dostal ignorováním instituce, kterou uznává.¹⁹

Pro etické posouzení transsexualismu jako závažné poruchy a z toho vyplývající potřeby spirituální pomoci je nejprve třeba osvětlit základní lékařská, psychologická, případně obecně antropologická fakta, která nejsou veřejnosti příliš známá. Jde zejména o fakta eticky významná, včetně sociálních a práv-

Obrázek zalomený na zrcadlo. Obrázky komentující text na zrcadlo, ilustrativní a volnější obrázky na spad.

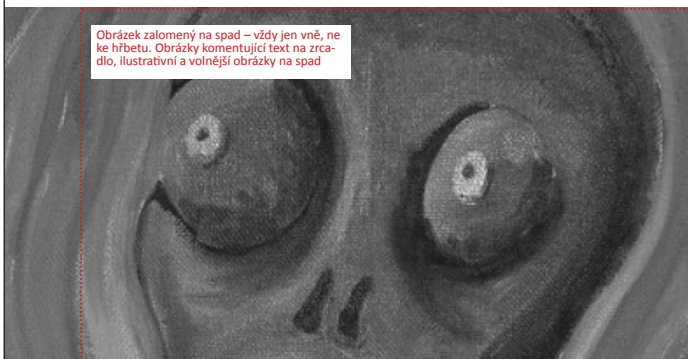
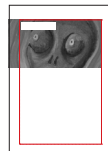
Obr. 45 / Popisek obrázku

popisek: Klavika bold + regular 8/12,9 pt, zarovnání na praporek vždy ke hřbetu, odsazení od obr. min. 2 mm

To je ontologicky nejdůležitější funkce pohlaví, protože nic nelze z hlediska jeho efektivity srovnat se vznikem nového fyzického života.²³ Ryze fyzická sexualita je (či spíše má být) integrována do celku lidské osoby, kde hraje mnohem bohatší roli než jako pouhý nástroj rozmnožování. Týká se všech složek multidimenzionální lidské osoby, její racionální, emocionální, individuální, sociální, imanentní i transcendentní stránky. Tuto skutečnost chce vyjádřit pojem „gender“, rod, označující vše, co jakýmkoliv způsobem patří k pohlaví.

U obou forem pohlaví lze rozlišovat znaky, které přísluší pouze jednomu z nich (tzv. pohlavně specifické znaky, jakým je pohlavní orgán), od znaků, které jednomu z nich intenzitou a výskytem přísluší převážně (tzv. pohlavně typické znaky, jakým je fyzický růst vlasů a vousů, psychicky charakteristické psychologické ladění obou pohlaví). Z faktu, že u člověka je mnohem víc znaků pohlavně typických než specifických, uzavírají někteří odborníci, že jsou u něho i biologicky založené rozdíly v sexuální chování podstatně určeny kulturními a duševními vlivy.²⁵

Pohlavní diferenciací probíhá již v prenatalním stadiu vývoje člověka, poměrně záhy po početí. Podle současného stavu bádání se mozková centra pro sexualitu tvoří na rozhraní 3. a 4. měsíce nitroděložního života. Sídlo sexuality je tedy v mozku a není podstatně ovlivnitelné psychologickými zásahy, když k nim později dozrají podmínky.²⁶ Začátek dvou vývojových cest k mužství a ženství je mezi 15.–19. měsícem po narození. Počáteční sexuální identifikaci v podobě rozlišení hraček pro chlapce a děvčata je dítě schopno zvládnout

Obrázek zalomený na spad – vždy jen vně, ne ke hřbetu. Obrázky komentující text na zrcadlo, ilustrativní a volnější obrázky na spad

Obr. 47 / Popisek obrázku

popisek: Klavika bold + regular 8/12,9 pt, zarovnání na praporek vždy ke hřbetu, odsazení od obr. min. 2 mm

asi ve dvou letech. V té době je také schopno rozeznat pohlaví dospělých na fotografiích, o rok později pohlaví druhých dětí. Své vlastní pohlaví zná velmi dobře asi ve 30. měsíci po narození.²⁷ Klíčový význam má vnitřní zpracování poznanych rozdílů pohlaví. Tento proces neprobíhá hladce. Psycholožka Fastová (1996) mluví o zraňující zkušenosti s anatomickými rozdíly pohlaví, které nezůstane ušetřeno žádné dítě ve druhém roce svého věku.²⁸

Soudí se, že je tento vývoj ireverzibilně ukončen ve čtyřech letech života: Žádoucí cíl diferenciací, dosažení pohlavní identity, popisuje sexuolog Money jako závěrečný bod dimorfně založených sexuálních vývojových kroků.²⁹

To je ontologicky nejdůležitější funkce pohlaví, protože nic nelze z hlediska jeho efektivity srovnat se vznikem nového fyzického života.²³ Ryze fyzická sexualita je (či spíše má být) integrována do celku lidské osoby, kde hraje mnohem bohatší roli než jako pouhý nástroj rozmnožování. Týká se všech složek multidimenzionální lidské osoby, její racionální, emocionální, individuální, sociální, imanentní i transcendentní stránky. Tuto skutečnost chce vyjádřit pojem „gender“, rod, označující vše, co jakýmkoliv způsobem patří k pohlaví.

U obou forem pohlaví lze rozlišovat znaky, které přísluší pouze jednomu z nich (tzv. pohlavně specifické znaky, jakým je pohlavní orgán), od znaků, které jednomu z nich intenzitou a výskytem přísluší převážně (tzv. pohlavně

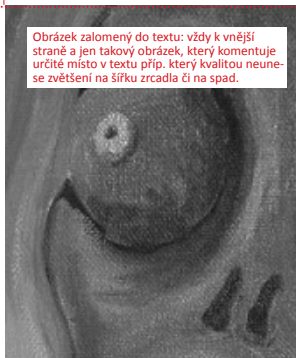
typické znaky, jakým je fyzický růst vlasů a vousů, psychicky charakteristické psychologické ladění obou pohlaví). Z faktu, že u člověka je mnohem víc znaků pohlavně typických než specifických, uzavírají někteří odborníci, že jsou u něho i biologicky založené rozdíly v sexuálním chování podstatně určeny kulturními a duševními vlivy.²⁵

Pohlavní diferenciací probíhá již v prenatálním stadiu vývoje člověka, poměrně záhy po početí. Podle současného stavu bádání se mozková centra pro sexualitu tvoří na rozhraní 3. a 4. měsíce nitroděložního života.

Sídlo sexuality je tedy v mozku a není podstatně ovlivnitelné psychologickými zásahy, když k nim později dozrají podmínky.²⁶ Začátek dvou vývojových cest k mužství a ženství je mezi 15.–19. měsícem po narození. Počáteční sexuální identifikaci v podobě rozlišení hraček pro chlapce a děvčata je dítě schopno zvládnout asi ve dvou letech. V té době je také schopno rozeznat pohlaví dospělých na fotografii, o rok později pohlaví druhých dětí. Své vlastní pohlaví zná velmi dobře asi ve 30. měsíci po narození.²⁷ Klíčový význam má vnitřní zpracování poznaných rozdílů pohlaví. Tento proces neprobíhá hladce. Psycholožka Fastová (1996) mluví o zraňující zkušenosti s anatomickými rozdíly pohlaví, které nezůstane ušetřeno žádné dítě ve druhém roce svého věku.²⁸

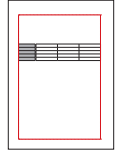
Soudí se, že je tento vývoj ireverzibilně ukončen ve čtyřech letech života. Žádoucí cíl diferenciací, dosažení pohlavní identity, popisuje sexuolog Money jako závěrečný bod dimorfně založených sexuálních vývojových kroků.²⁹

To je ontologicky nejdůležitější funkce pohlaví, protože nic nelze z hlediska jeho efektivity srovnat se vznikem nového fyzického života.²⁹ Ryze fyzická sexualita je (či spíše má být) integrována do celku lidské osoby, kde hraje mnohem bohatší roli než jako pouhý nástroj rozmnožování. Týká se všech složek multidimenzionální lidské osoby, její racionální, emocionální, individuální, sociální, imanentní i transcendentní stránky. Tuto skutečnost chce vyjádřit pojem „gender“, rod, označující vše, co jakýmkoliv způsobem patří k pohlaví.

Obrázek zalomený do textu: vždy k vnější straně a jen takový obrázek, který komentuje určité místo v textu příp. který kvalitou neunes zvětšení na šířku zrcadla či na spad.

Obr. 48 / Popisek k obrázku

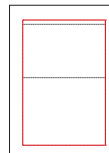
U obou forem pohlaví lze rozlišovat znaky, které přísluší pouze jednomu z nich (tzv. pohlavně specifické znaky, jakým je pohlavní orgán), od znaků, které jednomu z nich intenzitou a výskytem přísluší převážně (tzv. pohlavně typické znaky, jakým je fyzický růst vlasů a vousů, psychicky charakteristické psychologické ladění obou pohlaví). Z faktu, že u člověka je mnohem víc znaků pohlavně typických než specifických, uzavírají někteří odborníci, že jsou u něho i biologicky založené rozdíly v sexuálním chování podstatně určeny kulturními a duševními vlivy.²⁵

Kolonka	buňky	obsah	buňky
Kolonka	buňky	obsah	buňky
Kolonka	buňky	obsah	buňky
Kolonka	buňky	obsah	buňky
Kolonka	buňky	obsah	buňky

Pohlavní diferenciaci probíhá již v prenatalním stadiu vývoje člověka, poměrně záhy po početí. Podle současného stavu bádání se mozková centra pro sexualitu tvoří na rozhraní 3. a 4. měsíce nitroděložního života. Sídlo sexuality

tabulka: Klavika regular 8/12,9 pt, zarovnání na levý praporek, čísla s pořadovou sazbou, využívat pro nadřazené buňky výplň 33% černou, jednoduché čáry 0,5 pt.

Apendixy za textem (seznam literatury, resume aj.)

NÁZEV KAPITOLY

29

Literatura

Klavika bold 10,1 pt/12,09 pt, proklad 50, zarovnání na levý praporek, odsazení od textu o 1 ř. + přerušovaná čára 0,5 pt

HAMAN, Aleš

2000 *Nástin české literární kritiky* (Jinočany: HGH)

Klavika regular 8/12,9 pt, zarovnání na levý praporek bez dělení slov, odsazení 2. a dalších řádků 10,1 pt

KLIK, Josef (ed.)

1941 *Listy úcty a přátelství* (Praha: Vyšehrad)

KOŘÁLKA, Jiří

1998 *František Palacký (1798–1876)* (Praha: Argo)

KRAUS, Arnošt

1937/1938 „Masaryk organizátor české vědy“; *Naše doba XLV*, s. 581–588

SVOBODA, Karel

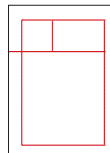
1929 „Pojem filologie“; in *Sborník přednášek proslavených na prvním sjezdu čl. profesorů filologie, filologie a historie v Praze 3.–7. dubna 1929* (Praha: Stálý přípravný výbor sjezdový), s. 331–340

Resume

Klavika bold 10.1 pt/12,09 pt, proklad 50, zarovnání na levý praporek, odsazení od předch. textu o 2 ř., od následujícího textu 1 ř. + přerušovaná čára 0,5 pt

Literary history was long treated as part of philology, lacking its own distinct methodological foundations. The basic prerequisite for promoting it as an independent discipline was to find a way to formulate what it dealt with and how. Its existence next had to be ensured by institutionalizing it, particularly by publishing a scholarly journal to communicate the new discipline and establishing a university chair to ensure its continuity.

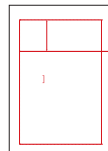
Klavika regular 8/12,9 pt, zarovnání do bloku, dělení slov

Obsah	
Úvod	5
Nástin české literární kritiky	11
Profily osobností	19
Několik slov závěrem, zejména o metodě	256
Literatura	300

Klavika bold 10.1 pt/12,09 pt, proklad 50, zarovnání na levý praporek, odsazení od textu o 1 ř.

Klavika regular + bold 8/12,9 pt, zarovnání do bloku, odsazení 2. a dalších řádků 10,1 pt

Autor / Autoři

Název publikace Klavika light + bold 10.1 pt/12,09 pt, proklad 50, zarovnání na levý praporek

Podtitul

Vydavatel: Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích

Rok vydání: 2007

Vydání: 1. (2., 3., ...)

Odpovědný redaktor: XX

Jazyková korektura: XX] volitelné, nepovinné údaje

Šazba: Grafické studio XX

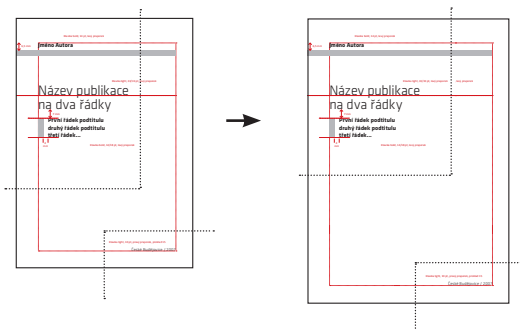
Vytiskla: Tiskárna XX

ISBN 123-456-789-02

Klavika regular 8/12,9 pt, zarovnání na levý praporek, bez dělení slov

2.2.3.1. Poznámka: knihy formátu 176 x 250 mm

Grafické řešení **většího formátu (176 × 250 mm)** kopíruje pravidla pro formát menší podle jednoduché zásady: přes vyšší počet řádků a větší potištěnou plochu zůstávají prvky na svých místech, výchozím umístěním jsou pro ně hranice zrcadla a k nim se – řízeny nejbližší hranou zrcadla – vztahují stejně, jako na stránce menšího formátu:

3. Přílohy

Korektorské značky

Korekturní znaménka se stala, populárně řečeno, malým esperantem, kterým se dorozumívají redakce a nakladatelství s tiskárnou a v tiskárně opět korektoři a revizoři se sazeči. Dělíme je na znaménka:

1. pro výměnu, vypuštění a vsunutí;
2. pro různé změny v sazbě i umístění exponentů a indexů;
3. pro změnu mezer;
4. pro vyznačení nebo zatažení odstavce, novou řádku, zvýraznění nebo změnu písma;
5. pro opravu technických nedostatků sazby;
6. pro opravu tabulek a tabelí;
7. pro zrušení vyznačené korektury.

1. Znaménka pro výměnu, vypuštění a vsunutí

Výměnu jednoho písmene za jiné vyznačíme tím způsobem, že chybné písmeno v textu přetřhneme svíslou čarou (popřípadě doplníme vlaječkou) a totéž znaménko opakujeme na okraji otisku. Vpravo vedle něho napíšeme písmeno správné. Je-li v jedné řádce více oprav, použijeme různých znamének, které opakujeme na okraji otisku ve stejném pořadí jako v textu. Totéž znaménko se nesmí opakovat v pěti následujících řádcích. Tuto zásadu nelze dodržet při velkém počtu chyb.

Slitky ff, fi, fl značíme znaménkem pro výměnu dvou nesprávných písmen a na okraji otisku vyznačíme uvedeným způsobem s obloučkem nahoře, anebo dole. V sazbě cizích řečí se setkáme se skupinou těchto písmen: fff, ffi, ffi. Slitek ff (fi, fl), ačkoli být vysazen nemá, značíme jej jako výměnu nesprávného písmene a na okraji vyznačíme oddělení obou písmen svíslou čárkou.

Poskozená písmena opravujeme stejně jako písmena chybná (a na okraji otisku je jednou podtrhneme).

Cizí písmena, tj. písmena z jiného typu, opravujeme též jako písmena chybná (a na okraji otisku je podtrhneme dvakrát). Vyskytuje-li se cizí písmeno v linotypové (řádkové) sazbě v několika řádcích, vyznačíme je v otisku

podtržením křížkem a na okraji řádky vodorovnou čarou s křížkem. Nečekáme, až dočteme sloupec, a okamžitě upozorníme na chybu vedoucího korektorního.

Chybějící písmena, je-li uprostřed slova me^zer^a, vyzna-^{me}číme tak, že přetřhneme písmeno před mezerou i za ní, spojíme je vodorovnou čarou a na okraji otisku se napíšou společně s chybějícím pís^{me}nem. Není-li ve slově me^zera, přetřhneme bu^d písmeno před chybějícím pís^{me}nem, nebo za ním a na okraji je napíšeme společně.

U sm

IB

Ux 70

Písmena blokovaná opravujeme jako písmena chybná. (Blokujeme, je-li nečitelný rukopis.) U linotypové sazby, kde je blokování jednotlivých písmen vyloučeno, používáme výrazné znaky, např. ???? MMMM apod.

Výměnu malého písmene za velké nebo opačně značíme jako chybné písmeno. (Ve státech RVHP používajících azbuku se ještě píšou dvě čárky nad písmenem, má-li být malé, a pod ním, má-li být velké.)

Dvě nebo více chybných písmen vyznačíme tak, že přetřhneme v^{is}lou čarou první a poslední chybné písmeno, spojíme vodorovnou čarou a na okraji otisku vpravo od znaménka napíšeme správně.

Přebytečná písmena nebo ~~nebo~~ slova přetřhneme podobně a na okraji otisku vedle znaménka přepíšeme deletur ~~o~~. Můžeme použít znamének ~~П У Н А В Р Л~~

Celý odstavec nebo více chybných řádek přetřhneme obálkovitě a na okraji otisku přepíšeme znaménko deletur. (Ve státech RVHP písčích azbukou se používá Q, aby nedošlo k záměně znaménka deletur s я.)

~~*Přebytečná písmena* nebo slova přetřhneme podobně a na okraji otisku vedle znaménka přepíšeme znaménko deletur (). Celý odstavec nebo více chybných řádek přetřhneme obálkovitě a~~

Chybí-li slovo nebo několik slov použijeme některých znamének pro vsuvku. Na okraji otisku vpravo od znaménka napíšeme chybějící slovo nebo několik slov. (Platí též pro chybějící interpunkci.) Chybí-li věta nebo celý odstavec, nevypisujeme text. Na otisku uvedeme však stránku rukopisu. (Např. Viz rkp. 24.) Chybějící text označíme v rukopise nejlépe barevnou tužkou. [Další znaménka ~~У А А V V A A~~]

Spojovník (spojovací čárku) uprostřed slova a rozdělovací znaménko (divis) značíme bu^d znaménkem pro vsuvku, nebo jako chybějící písmeno (j^est^li ve slově me^zera). Nen^li ve slově me^zera, značíme znaménkem pro výměnu.

Pomlčku značíme stejně jako spojovník, ale od předcházejícího i následujícího písmene ji oddělujeme mezerou/záměnou divisu a pomlčky se často chybuje.

Chybí-li jedna řádka nebo několik řádek, použijeme některého z uvedených znamének << < > >>
Vedle něho na okraji otisku napíšeme chybějící text nebo

Chybí-li obrázek, tabulka nebo schéma apod., lze použít některého z uvedených znamének s doplněním čísla obrázku, tabulky, schématu apod.

2. Znaménka pro různé změny v sazbě a umístění exponentů a indexů

 Přehozená písmena, slůvky nebo slova opravujeme tzv. znaménky přestavěcími. Není-li vyznačení těmito znaménky srozumitelné, použijeme znaménka jako pro dvě chybná písmena vedle sebe.

Nesprávný slovosled korigujeme tak, že očíslovíme slova 1 2 3 jednotlivá ve správném pořadí a na okraji otisku čísla opakujeme.

 Je-li slovosled porušen jen jedním slovem, které je na řádce druhé, používáme znaménka, které vpisujeme do textu a opakujeme na okraji otisku.

Jehož šipka značí správné umístění.

 Dvě přehozené řádky označíme na okraji znaménkem, 3 - následovat.

2 - čarami a očíslovíme je ve správném pořadí, v jakém mají

1 - Přeházené řádky označíme na jejich okraji vodorovnými
 Chybnou zářezku vyznačíme uvedeným znaménkem bez slovního vysvětlení.

 Zapomenutou zářezku nebo posunutí textu vpravo nebo vlevo opravíme znaménkem, jehož kolmé čáry značí kam má být vyčnívající část řádky posunuta.

Posunutí řádky nahoru nebo dolů naznačíme znaménkem, jehož vodorovné čáry určují, jak se má text posunout.

Exponenty a indexy vyznačíme následujícími znaménky: exponent prvního stupně √ ; index prvního stupně ^ ; exponent druhého stupně √√ ; index druhého stupně ^ ^

3. Znaménka pro změnu mezer

Typografická pravidla vyžadují, aby mezery mezi slovy byly stejné.

Jsou-li mezery mezi slovy stejné, používáme znamének pro zúžení nebo rozšíření mezer. (V některých státech RVHP se používá znaménka pro vyrovnání několika nestejných mezer v řádce.)

Chybí-li mezera mezi dvěma slovy, použijeme tohoto znaménka. (V mnohých našich tiskárnách je rozšířen — hlavně u linotypové sazby — tento způsob yznačování.)

Nemá-li být mezera mezi slovy (např. pracovní právní) nebo mezi písmeny, použijeme uvedeného znaménka.

Je-li ve slově (např. vědeckotechnický) *rozdělovací znaménko,* které tam být nemá, opravíme je znaménkem, jež můžeme též použít, je-li uprostřed slova o jedno písmeno více.

Zmenšení mezery mezi řádky naznačíme znaménkem skládajícím se z vodorovné čáry a uzavřeného obloučku. Protože se znaménko umísťuje k okraji sazby, není třeba je opakovat na okraji otisku. Vedle znaménka lze uvést, o kolik se má mezera zmenšit.

Zvětšení mezery mezi řádky naznačíme znaménkem obdobným, skládajícím se opět z vodorovné čáry, ale otevřeného obloučku. Znaménko není třeba opakovat na okraji otisku. U znaménka lze uvést, o kolik se má mezera zvětšit.

Zrušení mezery mezi řádky vyznačíme znaménkem

Warnock Pro (Robert Slimbach, Adobe)

Warnock Pro

Warnock Pro is a new type composition family named after the co-founder of Adobe Systems, John Warnock, whose visionary spirit led to major advances in desktop publishing and graphic arts software. Warnock Pro is a highly readable and serviceable family, built upon sound principles of classical design while being strongly centered in our time. As a full-featured OpenType family, with Latin, Cyrillic, and Greek character sets in a variety of weights and optical size ranges, Warnock Pro is truly a state-of-the-art composition family that performs a wide variety of typographic tasks with quiet elegance. Its contemporary design and classical appeal lends documents an air of modernity and sophistication.

How the project began

In early 1997, John Warnock's son, Chris, approached Adobe type designer Robert Slimbach with a request to design a typeface for his father's personal use. Slimbach took on the project as a background activity with the intention of designing a single weight display roman design. After examining his early efforts, Slimbach saw potential to expand upon the concept by designing a companion italic font. Eventually these typefaces evolved into a large composition family. Instead of limiting its use as a private set of fonts, all agreed that it should be released for wider distribution as an Adobe Original OpenType family.

Modern Imaging and Printing

Warnock Pro addresses the technical concerns of both on-screen viewing and modern printing. Its cleanly drawn forms, which are sturdy in design and fully hinted, are sympathetic to on-screen imaging, ensuring that fonts rasterize cleanly at a variety of resolutions. Warnock Pro also performs extremely well when printed under less than ideal conditions. The robust weight of the regular text design, along with crisp letter features and practical proportions of the entire family, result in a type family that can hold up well when printed on coated or uncoated stock.

An enlarged letter 'n'
at low resolution and
high resolution.

Diamonds Diamonds Diamonds Diamonds

Classifying Warnock Pro

Rather than falling into any single historical classification, the features of Warnock Pro are eclectic, borrowing elements from earlier lettering disciplines and introducing new features previously unseen in a text type. The serifs, which are unbracketed and triangular, help to give the type a chiseled appearance. This serif style is often associated with Latine typefaces. In Warnock Pro, the serifs are razor sharp at display sizes, becoming heavier and wedge-shaped in the smaller optical masters where a more rugged design is required for optimum letter definition.

The classical letter proportions of the roman designs are typically associated with *old style* types, although they have been refined to give the fonts a more contemporary appearance. The shape and stress of round elements in the typeface are reminiscent of *transitional* types, being neither purely calligraphic nor geometric. And Warnock Pro's exacting construction, along with many unique but unobtrusive features, is pure twenty-first century.

Warnock Pro's structure is both rational and dynamic, striking a balance between innovation and restraint. A mix of calligraphic and constructed character shapes, as well as both angular and rounded elements, give clarity and visual tension to the family. According to Slimbach, "*I set out to make a family that embodies both John's character and that of Adobe by giving the letterforms a progressive and slightly technical feel, but with warmth and humanity. I wanted to make a type family that looks to the past as well as to the future.*"

Early Design Work

Much of the form of Warnock Pro was derived from Slimbach's drawings and handwritten exercises with a broad-edged pen. "*Even though I intended the face to have a logical and exacting quality, I also wanted the letters to have an organic basis. Writing and drawing letterforms was a means of quickly putting down on paper spontaneous shapes that might find their way into the typeface.*"

The resulting sketches served as source material for much of the character of the finished design.

Warnock Pro Glyphs

Warnock Pro's large glyph complement was designed to further meet the exacting requirements of professional typographers and designers throughout the world. Its diverse international glyph set encompasses most Latin-based languages, and includes such typographic niceties as swash capitals, small capitals, oldstyle figures, a large ornament set, alternate forms, international monetary symbols, and expanded mathematical symbols. There are also complete families for Greek and Cyrillic based languages.

OLDSTYLE FIGURES These figures are designed with ascenders and descenders and have features and proportions compatible with the lowercase characters of the typeface. Oldstyle figures, also known as hanging figures, are typically used for text setting because they blend in well with the lowercase. In Warnock Pro they are available in both fitted and tabular versions.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0 &
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0 &

REGULAR FIGURES These figures are designed to be compatible with the capital letters. They are usually capital height or slightly smaller and are typically designed with identical widths. They are also commonly used in tabular settings such as in financial reports. The Warnock Pro regular figures are available in both fitted and tabular versions.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0 &
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0 &

SMALL CAPITALS These letterforms are smaller versions of the normal capitals and are designed to be visually compatible with the lowercase characters of the typeface. They can be used to introduce the first few words at the beginning of a story, or to highlight key words within text. Warnock Pro includes small capitals in all the roman and italic weights for the Latin fonts.

A B C D E F G H I J K L M N O P Q R S T U V W X Y Z
A B C D E F G H I J K L M N O P Q R S T U V W X Y Z

SWASH CAPITALS Swash capitals, which originated in the italic handwriting of the Italian Renaissance, were adapted as typeforms during the early sixteenth century. Since then, swash letters have evolved along with new handwriting and typeface styles. Warnock Pro contains a complete set of Latin swash capitals for all the italic weights and optical sizes. Swash capitals can be used effectively for expressive passages of text, or for titles and signage when an elegant accent is called for.

A B C D E F G H I J K L M N O P Q R S T U V W X Y Z
A B C D E F G H I J K L M N O P Q R S T U V W X Y Z

F-LIGATURES All Warnock Pro fonts contain a full set of f-ligatures. These glyphs are designed to correct awkward combinations where letters may collide. These ligatures can be easily implemented in the InDesign software application.

fi fl ff ffi ffl fj fff
fi fl ff ffi ffl fj fff

FRACTIONS All Warnock Pro fonts include nine of the most commonly used fractions; they are easier to use than constructed fractions, which are made from numerator and denominator figures.

1/8 3/8 5/8 7/8 1/3 2/3 1/4 3/4 1/2
1/8 3/8 5/8 7/8 1/3 2/3 1/4 3/4 1/2

SUPERIORS, INFERIORS, NUMERATORS, AND DENOMINATORS

The numerator and denominator figures can be used with the fraction bar to construct additional fractions. The superior and inferior figures are used for footnote reference and as mathematical exponents, for example, $E = mc^2$.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

SUPERIOR LETTERS Superior letters are used in mathematics and in English, French and Spanish for abbreviating words, such as second, 2nd, Madame, Mme, compagnie, C^e, and segundo, 2°.

a b d e h i l m n o r s t
a b d e h i l m n o r s t

As the Cyrillic counterpart to the Warnock Pro Latin, these fonts were designed with practicality and progressive styling in mind. As with the Latin designs, the Cyrillic designs are offered in four weights and four optical size ranges in roman and italic.

а б в г д е ж з и й к л м н о п р с т у ф х ц ч ш щ ъ ы ь э ю я
а б в г д е ж з и й к л м н о п р с т у ф х ц ч ш щ ъ ы ь э ю я

GREEK FONTS The Greek alphabet is one of the oldest known writing systems, having been adapted from the Phoenician alphabet about 3,000 years ago. With the reform of the modern Greek alphabet in the early 1980s, the large number of accents associated with classical Greek have been reduced. Warnock Pro includes complete modern Greek alphabets for all roman and italic weights and optical size ranges.

α β γ δ ε ζ η θ ι κ λ μ ν ξ π ο ρ σ τ υ φ χ ψ ω ς β ι θ
α β γ δ ε ζ η θ ι κ λ μ ν ξ π ο ρ σ τ υ φ χ ψ ω ς β ι θ

ORNAMENTS Throughout typographic history type designers have created printer's ornaments to accompany their typefaces. These devices add a personal signature to the type family and can be used as title page decoration, paragraph markers, dividers for blocks of text, or as repeated bands and borders. Warnock Pro contains thirty-eight ornaments including flowers, leaves, bullets, brackets, and contemporary graphic decorations.

MISCELLANEOUS MONETARY SYMBOLS These include the symbols for cent ¢, dollar \$, euro €, colon ¢, florin f, franc F, lira £, peseta P, sterling £, yen ¥, currency ₤, and rupiah Rp. Also included are oldstyle versions of most of the monetary symbols which are designed to be compatible with the oldstyle figures.

Warnock Pro Typefaces

Light ABCDEFGHIJKLMNOPQRSTUVWXYZ1234567890
abcdefghijklmnopqrstuvwxyz&1234567890
ABCDEFGHIJKLMNOPQRSTUVWXYZ&

Light Italic ABCDEFGHIJKLMNOPQRSTUVWXYZ1234567890
*ABCDEF**GH**IJK**LMNO**PQRSTU**VWXYZ*
abcdefghijklmnopqrstuvwxyz&1234567890
ABCDEFGHIJKLMNOPQRSTUVWXYZ&

Regular ABCDEFGHIJKLMNOPQRSTUVWXYZ1234567890
abcdefghijklmnopqrstuvwxyz&1234567890
ABCDEFGHIJKLMNOPQRSTUVWXYZ&

Regular Italic ABCDEFGHIJKLMNOPQRSTUVWXYZ1234567890
*ABCDEF**GH**IJK**LMNO**PQRSTU**VWXYZ*
abcdefghijklmnopqrstuvwxyz&1234567890
ABCDEFGHIJKLMNOPQRSTUVWXYZ&

Semibold ABCDEFGHIJKLMNOPQRSTUVWXYZ1234567890
abcdefghijklmnopqrstuvwxyz&1234567890
ABCDEFGHIJKLMNOPQRSTUVWXYZ&

Semibold Italic ABCDEFGHIJKLMNOPQRSTUVWXYZ1234567890
*ABCDEF**GH**IJK**LMNO**PQRSTU**VWXYZ*
abcdefghijklmnopqrstuvwxyz&1234567890
ABCDEFGHIJKLMNOPQRSTUVWXYZ&

Bold ABCDEFGHIJKLMNOPQRSTUVWXYZ1234567890
abcdefghijklmnopqrstuvwxyz&1234567890
ABCDEFGHIJKLMNOPQRSTUVWXYZ&

Bold Italic ABCDEFGHIJKLMNOPQRSTUVWXYZ1234567890
*ABCDEF**GH**IJK**LMNO**PQRSTU**VWXYZ*
abcdefghijklmnopqrstuvwxyz&1234567890
ABCDEFGHIJKLMNOPQRSTUVWXYZ&

Základní literatura

Redaktor by měl alespoň orientačně rozumět termínům, které používají typografové a sazeči (pracovníci grafických studií) a pracovníci tiskáren.

K základní orientaci mohou pomoci **webové stránky**:

- www.typo.cz/_typo/typo-normy-slovník.html
(slovníček termínů k písmu)
- www.typo.cz/_typo/typo-pravidla-hladka.html
(pravidla tzv. hladké sazby)
- www.printing.cz/zadavatele/polygraficke_minimum/index.html
(základní informace polygrafické)
- www.thb.cz/Docs/prirucka_tHB_v11.pdf
(e-kniha, která jednoduše a s obrázky ukazuje, co se s rukopisem děje na cestě od sazeče po výstup z tiskárny)

Základní tištěná literatura:

- Praktická typografie (Pavel Kočíčka, Filip Blažek, 2004)
- Redaktor v tiskárně (V. Najbrt a kol., 1979)
- Od rukopisu ke knize a časopisu (Jaroslav Šalda, 1983)

Užitečnou pomocí redaktora v nouzi může být **internetová Jazyková poradna**, kterou provozuje Ústav pro jazyk český a která telefonicky nebo e-mailem zdarma zodpoví jakýkoli dotaz z gramatiky, stylistiky i typografie.

- <http://www.ujc.cas.cz/oddeleni/index.php?page=poradna>